Nr. 34. Warszawa, dnia 22 września 1920 r. Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru 5 mk. Prenumerata kwartalna 50 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem: 15 mk. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Redakcji, Leszno 5, tel. red. № 512-64.

Podatki bezpośrednie.

489.

USTAWA

z dnia 16 lipca 1920 r.

o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

DZIAŁ I.

Państwowy podatek dochodowy.

Osoby obowiązane do opłacania podatku.

Art. 1. Państwowy podatek dochodowy opłacają:

1) Osoby fizyczne, mające na obszarze Rzeczypospolitej miejsce zamieszkania lub przebywające na tym obszarze dłużej niż rok, od całego dochodu.

2) Osoby fizyczne, bez względu na ich miejsce zamieszkania lub pobytu, o ile na obszarze Państwa:

a) posiadają nieruchomości, wierzytelności zahipotekowane na nieruchomościach, majątki, przywiązane do tegoż obszaru fideikomisem lub innemi przepisami prawnemi:

b) wykonują przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe albo są wspólnikami takich przedsiębiorstw, przyczem posiadania akcji, udziałów i podobnych papierów wartościowych nie należy uważać za udział w przedsiębiorstwie;

c) pobierają dochody w postaci wynagrodzenia procentowego (tantjem);

d) pobierają płacę lub emeryturę z funduszów Państwa, związków komunalnych oraz innych tego rodzaju funduszów publicznych — tylko od dochodu z tych źródeł (ustęp 2, punkty a, b, c i d).

3) Osoby fizyczne, nie mające miejsca zamieszkania na obszarze Rzeczypospolitej, lecz przebywające na tym obszarze chociażby mniej niż rok dla zarobku albo wykonywania czynności handlowych lub przemysłowych — od dochodu osiągniętego w tymże czasie na wspomnianym obszarze.

4) Spadki wakujące (nie objęte).

5) Osoby prawne:

a) których zarząd znajduje się na obszarze Rzeczypospolitej — od całego dochodu;

b) inne — od dochodu, osiągniętego na obszarze Rzeczypospolitej ze źródeł, wymienionych w ustępie 2 punkty a) i b).

Art. 2. Opodatkowaniu podlegają osoby fizyczne, których łączny dochód roczny przekracza:

1) W miejscowościach do 10.000 mieszkańców 2.500 mk.,

2) W miejscowościach ponad 10.000 do 50.000 mieszkańców 3.000 mk.,

3) W miejscowościach ponad 50.000 do 100.000 mieszkańców 4.000 mk.,

4) W miejscowościach ponad 100.000 mieszkańców 6.000 mk.

Rada Ministrów ma prawo, w uwzględnieniu warunków ekonomicznych danego roku podatkowego, granicę wolnego od podatku dochodu osób fizycznych podnieść bez naruszenia stawki podatku w klasach miejscowości 1 i 2 do 6,000 mk., w klasach miejscowości 3 i 4 do 12.000 mk., bądź ogólnie dla całego Państwa, bądź też tylko dla poszczególnych klas miejscowości.

Osoby prawne podlegają opodatkowaniu wówczas, gdy dochód ich przekracza 2.500 mk.

Przedmiot opodatkowania.

Art. 3. Opodatkowaniu podlegają dochody:

1) z nieruchomości gruntowej własnej, posiadanej, użytkowanej lub dzierżawionej;

2) z budynków,

3) a) z przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych;

b) z zajęć zawodowych i wszelkich innych zatrudnień o celach zarobkowych;

4) z wynagrodzenia procentowego (tantjem);

5) z kapitałów pieniężnych i praw majątkowych;

6) z uposażeń służbowych, emerytur wynagrodzeń za najemną pracę;

7) z wszelkiego rodzaju źródeł dochodu, nie wymienionych w ust. 1—6 niniejszego artykułu.

Dochody, wymienione w ust. 6, bierze się w rachubę w stosunku 7/10 ich rzeczywistej wysokości.

Art. 4. Dochód osób fizycznych (art. 1 ust. 1) z nieruchomości i stałych przedsiębiorstw, znajdujących się poza obszarem Rzeczypospolitej, jak również dochód z tantjem oraz dochód z płac służbowych i emerytur z funduszów innego państwa, obcych związków komunalnych oraz innych tego rodzaju funduszów publicznych wyłącza się od opodatkowania, o ile będzie udowodnione, że podlega tam podatkowi tego samego rodzaju i jeżeli właściwe obce państwo postępuje według zasad wzajemności co do takich samych dochodów ze źródeł tutejszych.

Zwolnienia od podatku.

Art. 5. Od podatku dochodowego wolni są:

1) uwierzytelnieni przy Rządzie Rzeczypospolitej zastępcy obcych państw oraz przydani im urzędnicy i osoby, pozostające u nich w służbie, o ile są cudzoziemcami, z wyjątkiem podatku od dochodu ze źródeł, wymienionych w art. 1 ust. 2;

2) inne osoby, którym na podstawie układów międzypaństwowych lub wogóle według zasad prawa międzynarodowego służy prawo do zwolnienia od podatku dochodowego, z wyjątkiem podatku od dochodów ze źródeł, wymienionych w art. 1 ust. 2;

3) weterani powstań 1831, 1848 i 1864 roku, co do pensji, pobieranych na mocy obowiązujących ustaw;

4) osoby, pobierające ze Skarbu pensje i dodatki, przywiązane do odznaczeń za waleczność, za rany i t. p., co do tych pensji i dodatków;

5) szeregowi wojsk polskich co do ich żołdu w służbie czynnej, łącznie ze wszystkimi dodatkami.

6) oficerowi, duchowni i urzędnicy wojskowi w czasie wojny, należący do oddziałów postawionych na stopie bojowej, co do uposażenia, wypłacanego z etatu wojennego;

7) Państwo i związki samorządne;

8) osoby prawne, których dochody są obracane w całości na cele ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne, wyznaniowe i dobroczynne.

Pojęcie dochodu.

Art. 6. Za dochód uważa się sumę wszystkich przychodów w pieniądzach lub wartościach pieniężnych, otrzymanych z poszczególnych źródeł, wymienionych w art. 3, po strąceniu kosztów osiągnięcia, zachowania i zabezpieczenia tych przychodów, łącznie z corocznem prawidłowem odpisaniem na zużycie budynków, maszyn i wszelkiego rodzaju martwego inwentarza, oraz po potrąceniu strat częściowych lub całkowitych w przedmiotach, podlegających zużyciu i służących do osiągnięcia dochodu, o ile odpisań na zużycie oraz strat nie uwzględniono już w kosztach wyżej wymienionych.

W razie, gdy okaże się wątpliwość co do wysokości odpisań na zużycie, w niniejszym artykule wymienionych, należy odpowiednie sumy ustalić przez znawców (biegłych).

Art. 7. Nie uważa się za dochód, podlegający opodatkowaniu: 1) nadzwyczajnych przychodów w postaci spadków, legatów, darowizn, posagów, kapitałów wypłaconych za ubezpieczenie życia, o ile te przychody nie stanowią perjodycznych wpływów; 2) wpływów wskutek częściowego lub całkowitego spieniężenia majątków; 3) zysków, wynikających ze sprzedaży przedmiotów majątkowych, o ile sprzedaż nie nastąpiła w wykonywaniu przedsiębiorstwa zarobkowego lub interesu spekulacyjnego; 4) wygranych loteryjnych i losowych; 5) wpłat z tytułu umarzania wierzytelności i 6) wogóle takich przychodów, które stanowią zwiększenie lub zwrot majątku, lecz nie stanowią dochodu.

Art. 8. Z przychodów, osiągniętych z poszczególnych źródeł, nie mogą być potrącone:

1) wydatki na powiększenie lub ulepszenie źródła dochodu;

2) wydatki na umorzenie długów, kapitałów, włożonych w przedsiębiorstwo przez uczestników i na pokrycie strat za ubiegłe lata;

3) wydatki na prowadzenie gospodarstwa domowego podatnika i na utrzymanie członków jego rodziny;

4) procenty od własnego kapitału, włożonego w gospodarstwo lub przedsiębiorstwo podatnika;

5) wydatki na osiągnięcie dochodu ze źródeł zagranicą położonych, a na mocy tej ustawy nie podlegających opodatkowaniu;

6) inne wydatki i straty, nie związane z osiągnięciem dochodu.

Art. 9. Jeżeli przy obliczaniu dochodu z różnych źródeł, wskazanych w art. 3, okaże się w jednem przewyżka wpływów nad wydatkami, a w drugiem straty, to w celu ustalenia wysokości dochodu oblicza się oddzielnie sumę przewyżek i sumę strat i tę ostanią potrąca się z pierwszej.

Obliczenia.

Art. 10. Od ogólnego dochodu należy odliczyć:

1) odsetki od długów;

2) wartość pieniężną rent i trwałych ciężarów, opartych na tytułach prawnych;

3) obowiązujące podatnika na mocy prawa lub umowy opłaty za siebie i za członków jego rodziny do kas zapomogowych, emerytalnych, chorych, ubezpieczeń od nieszczęśliwych wypadków i pogrzebowych, o ile te opłaty łącznie nie przekraczają 500 mk. rocznie za każdą ubezpieczoną osobę;

4) premje, wpłacane przez podatnika od ubezpieczeń na wypadek śmierci lub na dożycie, o ile nie przekraczają: a) na rachunek samego podatnika 500 mk. rocznie, b) na rachunek zaś podatnika i członków rodziny, będących na jego utrzymaniu, łącznie 1000 mk. rocznie,

5) bezpośrednie podatki państwowe i samorządowe, przymusowe lub ustawowe świadczenia pieniężne oraz bezpłatne świadczenia przymusowe innego rodzaju na cele publiczne, z wyjątkiem państwowego podatku dochodowego i podatku specjalnego od tantjem.

Wszystkie powyżej wymienione obliczenia mogą być dokonane o tyle, o ile wydatki na nie faktycznie poniesione zostały. Wydatki, wspomniane w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu, odlicza się tylko o tyle, o ile ciążą na źródłach dochodu, podlegającego podatkowi i pozostają w związku gospodarczym z temi źródłami.

Procenty i perjodyczne świadczenia podatnika na korzyść członków rodziny mogą być uwzględnione tylko pod warunkiem, jeżeli otrzymujący te procenty lub świadczenia członek rodziny jest opodatkowany odrębnie podatkiem dochodowym.

Opodatkowanie członków rodziny i wspólnych dochodów.

Art. 11. O ile głowie rodziny służy prawo rozporządzania dochodami ze źródeł, należących do członków rodziny, lub też prawo użytkowania tych dochodów, to dochody członków rodziny dolicza się do dochodów głowy rodziny.

Jeżeli jednak dochód członków rodziny osiągnięty został ze źródeł, wymienionych w ustępie 3 p. b i 6 art. 3 niniejszej ustawy, wówczas co do tego dochodu członkowie rodziny podlegają oddzielnemu opodatkowaniu.

Art. 12. Dochody z udziałów we wspólnej własności, wspólnem posiadaniu lub użytkowaniu opodatkowuje się osobno dla każdego uczestnika, w stosunku do jego udziału. Przy udziałach, których wysokości nie można określić, uczestnictwo przyjmuje się w równych częściach.

Podstawa opodatkowania.

Art. 13. Opodatkowaniu podlegają dochody, osiągnięte w ostatnim roku kalendarzowym lub wykazane w ostatniem zamknięciu rachunkowem roku operacyjnego, poprzedzającego rok podatkowy.

Art. 14. Wartość pieniężna dochodów w naturze oblicza się według przeciętnych cen z roku ubie-
rze oblicza się według przeciętnych cen z roku ubiegłego w miejscu, gdzie znajduje się źródło tych do-

Dochody z poszczególnych źródeł.

Art. 15. Za dochód z gruntów, pozostających we własnym zarządzie, uważa się rzeczywiście osiągnięty czysty przychód z całego rolnego i leśnego gospodarstwa, jakoteż z produkcji i uprawnień, mających związek gospodarczy z posiadłością gruntową, łącznie z wartością pieniężną, produktów, użytych w gospodarstwie domowem podatnika. Przy wydzierżawionych posiadłościach gruntowych lub prawach, z temi posiadłościami związanych, za dochód uważa się rzeczywiście otrzymany czynsz dzierżawny wraz z wartością pieniężną wszelkich świadczeń ze strony dzierżawcy i korzyści zastrzeżonych na rzecz właściciela, po uwzględnieniu potrąceń, które wpływają na zmniejszenie czynszu dzierżawnego. Dochód z gruntów dzierżawionych ustala się w sposób, wskazany dla gruntów we własnym zarządzie, po potrąceniu jednak z tego dochodu czynszu dzierżawnego, oraz innych świadczeń w pieniądzach i w naturze, obciążających dzierżawcę na korzyść właściciela.

Za dochód z lasu, uważa się czysty przychód, uzyskany z wyrębów i wszelkich użytków leśnych oraz wynagrodzenia, otrzymane za odstąpione osobom trzecim prawa użytkowania lasu.

Jeżeli wyręby uskuteczni się w ilości, przewyższającej plan prawidłowego gospodarstwa lub naturalny przyrost lasu, to do ogólnego dochodu podatnika dolicza się tylko sumę, osiągniętą z wyrębu tej części lasu, która była przeznaczona do wyrębu według planu lub odpowiada naturalnemu przyrostowi.

Dochód, osiągnięty z wyrębu, przekraczającego ilość określoną w planie gospodarstwa leśnego lub ilość, odpowiadającą naturalnemu przyrostowi, podlega oddzielnemu opodatkowaniu w następujący sposób:

Cały czysty dochód, uzyskany z nadzwyczajnego wyrębu dzieli się na sześć równych części; jedną szóstą część dolicza się do ogólnego dochodu, zaś od dochodu z pozostałych pięciu szóstych części wymierza się podatek w stosunku procentowym, odpowiadającym podatkowi od ogólnego dochodu. Gdyby jednak ogólny dochód był mniejszy od dochodu, podlegającego podatkowi według skali art. 23, wówczas od tych 5/6 części dochodu wyznacza się stawkę podatkową w stosunku procentowym według 1 stopnia tejże skali.

Art. 16. Za dochód z budynków wynajętych uważa się rzeczywiście osiągnięty całoroczny czysty czynsz za domy, lokale, place, ogrody przy domach i t. p.

Za dochód z budynków, zajmowanych w całości lub w części przez samego właściciela, lub członków jego rodziny, tudzież z wszelkich bezpłatnych użytkowań budynków uważa się czystą wartość użytkowania, jaką budynek lub części tegoż stanowią ze względu na ich jakość i położenie oraz miejscowe stosunki najmu.

O ile posiadacz używa swego budynku lub części tegoż wyłącznie do celów własnego gospodarstwa rolnego, leśnego lub do celów przemysłowych, nie należy brać w rachubę wartości użytkowania ani przy obliczaniu dochodu, ani przy obliczaniu odnośnych kosztów produkcji.

Art. 17. Za dochód z przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych oraz z wszelkiego rodzaju zajęć zawodowych i innych zatrudnień o celach zarobkowych uważa się różnicę między sumą przychodu, a sumą potrąceń stosownie do postanowień, zawartych w art. 6.

Art. 18. Za dochód z tantjem uważa się wszelkie wynagrodzenia procentowe, wypłacane osobom, nie biorącym stałe czynnego udziału w zarządzie przedsiębiorstwa, a należącym do składu zarządów, rad, komitetów nadzorczych i komisji rewizyjnych.

Art. 19. Za dochód z kapitałów pieniężnych i praw majątkowych uważa się: procenty od pożyczek, wkładów lub rachunków bieżących i od innych lokat pieniężnych; procenty od procentów i od innych nieotrzymanych w terminie sum; kary konwencjonalne za niezwrócony w terminie kapitał lub niezapłacony w terminie procent; procenty z interesów wekslowych oraz innych zobowiązań pieniężnych, według których kapitał ma być zwrócony po upływie oznaczonego terminu w kwocie, przewyższającej pierwotną sumę tego kapitału; procenty od wszelkiego rodzaju papierów wartościowych; dywidendy od akcji i udziałów; wpływy pieniężne lub mające wartość pieniężną z wszelkiego rodzaju lokat kapitałów; wreszcie renty i dochody z innych praw majątkowych. Jednakże dochody z akcji i udziałów, wydanych przez towarzystwa, obowiązane do publicznego składania rachunków, które mają siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej, nie podlegają opodatkowaniu co do tej części, która przenosi 4% wartości nominalnej, jeżeli płatnik udowodni, że akcje te i udziały posiadał bez przerwy cały rok, poprzedzający rok podatkowy.

Dochody z kapitałów podatnika, które są ulo-

wane na jego nieruchomościach lub w jego handlu i przemyśle, uważa się za dochody osiągnięte z nieruchomości lub z przemysłu i handlu.

Przy ustalaniu dochodu z papierów wartościowych nie bierze się pod uwagę zmiany ich wartości kursowej z wyjątkiem papierów, będących w posiadaniu tych przedsiębiorstw, w których obroty papierami wartościowemi są przedmiotem interesu handlowego.

Art. 20. Za dochód z uposażeń służbowych, emerytur i z najemnej pracy uważa się wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzach lub naturze, jakie podatnik uzyskuje ze swego stosunku służbowego lub z tytułem najmu pracy łącznie ze wszystkiemi dodatkami.

Art. 21. Za podlegający opodatkowaniu dochód osób prawnych, zarówno obowiązanych, jak i nie obowiązanych do publicznego składania rachunków, lecz prowadzących prawidłowe księgi handlowe, uważa się zyski bilansowe, wykazane w zatwierdzonem zamknięciu rachunkowem, sporządzonem zgodnie z postanowieniami art. 6, 8, 10 i 13, nie wyłączając kwot rozdzielonych pomiędzy członków, wspólników, udziałowców i t. p., tytułem udziału w zyskach w postaci dywidend lub procentu.

Za zyski bilansowe uważa się również sumy, przeznaczone na umorzenie długów lub kapitału zakładowego, na ulepszenie lub rozszerzenie przedsiębiorstwa, jak również na utworzenie wszelkiego rodzaju funduszów rezerwowych, z wyjątkiem kwot odkładanych przez towarzystwa ubezpieczeniowe na wypłatę sum ubezpieczeniowych, a ponadto w towarzystwach na wzajemności opartych na zwroty premji dla członków ubezpieczonych.

Od zysków towarzystw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, mających siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej, odlicza się 4% kapitału zakładowego, uwidocznionego w sprawozdaniu za ostatni rok operacyjny.

Za kapitał zakładowy uważa się kapitał akcyjny, udziałowy, składkowy i inne tym podobne kapitały.

Za kapitał zakładowy instytucji kredytowych, emitujących listy zastawne lub obligacje i nie posiadających kapitału zakładowego, uznaje się dziesiątą część wypuszczonych w obieg przez te instytucje listów zastawnych i obligacji.

Kapitałem zakładowym przedsiębiorstw, należących do towarzystw i spółek zagranicznych, których zarządy znajdują się poza obszarem Rzeczypospolitej, jest suma tego kapitału, przeznaczona dla operacji na wspomnianym obszarze. Bliższe przepisy co do ustalenia kapitału tego rodzaju przedsiębiorstw wyda Minister Skarbu.

Art. 22. Spółki firmowe i firmowo-komandytowe (jawne spółki handlowe i komandytowe) nie podlegają obciążeniu podatkiem dochodowym.

Dochód z tego rodzaju spółek opodatkowuje się odrębnie jako dochód poszczególnych uczestników.

Art. 23. Podatek dochodowy wymierza się według następującej skali: (patrz str. 651).

Przy dochodzie nad 500.000 mk. podatek wynosi 125,000 mk. i oprócz tego 2.500 mk. od każdych pełnych 10.000 mk. ponad 500.000 mk.

Do podatku dolicza się ponadto, o ile chodzi o dochody osób fizycznych i spadków nieobjętych:

ponad	500.000 mk.	do	650.000 mk.	—	1%
„	650.000 „	„	800.000 „	—	2 „
„	800.000 „	„	1.000.000 „	—	3 „
„	1.000.000 „	„	1.200.000 „	—	4 „
„	1.200.000 „	„	1.500.000 „	—	5 „
„	1.500.000 „	„	2.000.000 „	—	6 „
„	2.000.000 „	„	3.000.000 „	—	7 „
„	3.000.000 „	„	4.000.000 „	—	8 „
„	4.000.000 „	„	5.000.000 „	—	9 „
„	5.000.000				10 „ od

całego podlegającego podatkowi dochodu.

Podatek jednak należy wymierzać w ten sposób, że z dochodu wyższego stopnia, po potrąceniu podatku nigdy mniej niema pozostać, niż zostaje z najwyższego dochodu bezpośrednio niższego stopnia po potrąceniu podatku, na ten stopień przypadającego.

O ile z dochodu ustalonego do wymiaru podatku, po potrąceniu przypadającej kwoty podatkowej pozostanie mniej, niż wynosi najwyższy dochód wolny od podatku, należy podatek wymierzyć i pobrać tylko w wysokości nadwyżki dochodu ponad tę najniższą granicę.

Do stawek państwowego podatku dochodowego nie mogą być ustanawiane dodatki na rzecz związków komunalnych.

Art. 24. Osoby, które osiągają dochód, określony w art. 18, a przekraczający 10.000 marek, opłacają oprócz podatku dochodowego, w myśl ogólnych postanowień niniejszej ustawy, specjalny podatek od tantjem w wysokości 50% stawki, przypadającej od tego dochodu, zgodnie ze skalą art. 23.

Gdy jedna i ta sama osoba pobiera tantjemy w kilku instytucjach lub przedsiębiorstwach, wówczas podatek, w myśl części pierwszej niniejszego artykułu, oblicza się osobno od każdej tantjemy, przekraczającej 10.000 mk.

Zwyżki i zniżki podatkowe.

Art. 25. Stopę podatkową, podaną w art. 23, podwyższa się o 20% dla podatników nieżonatych lub niezamężnych, nie mających na utrzymaniu żadnego członka rodziny, lecz osiągających dochód ponad 12.000 mk.

Art. 26. O ile na utrzymanie głowy rodziny, której dochód, podlegający opodatkowaniu, nie przekracza 24.000 mk., znajduje się więcej niż jeden członek rodziny, wówczas przypadającą stopę podatkową obniża się o dwa stopnie na każdego następnego członka rodziny.

Gdyby na podstawie ulgi, przyznanej w niniejszym artykule, wypadło zmniejszyć stopę podatkową poniżej pierwszego stopnia, następuje zupełne zwolnienie od podatku.

Art. 27. Za członków rodziny w myśl artykułów 25 i 26 uważa się: małżonków, dzieci ślubne, nieślubne i przysposobione, krewnych męża i żony w linji wstępnej i zstępnej, rodzeństwo męża i żony, oraz dzieci rodzeństwa tychże.

Art. 28. Nadzwyczajne okoliczności istotnie osłabiające siłę podatkową płatników, których roczny dochód, podlegający opodatkowaniu, nie przekracza 36.000 mk., mogą być podstawą do zmniejszenia podatku, najwyżej o trzy stopnie. Okoliczności te mogą być uwzględnione przez komisję szacunkową z urzędu lub na prośbę płatnika.

Stopień dochodu w klasach miejscowości				Dochód w markach		Podatek
I	II	III	IV	nad	do	w markach
1	—	—	—	2500	3000	15
2	1	—	—	3000	3500	21
3	2	—	—	3500	4000	28
4	3	1	—	4000	4500	36
5	4	2	—	4500	5000	45
6	5	3	—	5000	5500	55
7	6	4	—	5500	6000	66
8	7	5	1	6000	6500	78
9	8	6	2	6500	7000	91
10	9	7	3	7000	7500	105
11	10	8	4	7500	8000	120
12	11	9	5	8000	8500	136
13	12	10	6	8500	9000	153
14	13	11	7	9000	9500	171
15	14	12	8	9500	10000	190
16	15	13	9	10000	11000	231
17	16	14	10	11000	12000	276
18	17	15	11	12000	13000	325
19	18	16	12	13000	14000	378
20	19	17	13	14000	15000	435
21	20	18	14	15000	16000	496
22	21	19	15	16000	17000	561
23	22	20	16	17000	18000	630
24	23	21	17	18000	19000	722
25	24	22	18	19000	20000	820
26	25	23	19	20000	22000	968
27	26	24	20	22000	24000	1128
28	27	25	21	24000	26000	1300
29	28	26	22	26000	28000	1484
30	29	27	23	28000	30000	1680
31	30	28	24	30000	32000	1888
32	31	29	25	32000	34000	2108
33	32	30	26	34000	36000	2340
34	33	31	27	36000	38000	2584
35	34	32	28	38000	40000	2840
36	35	33	29	40000	45000	3330
37	36	34	30	45000	50000	3875
38	37	35	31	50000	55000	4455
39	38	36	32	55000	60000	5070
40	39	37	33	60000	65000	5720
41	40	38	34	65000	70000	6405
42	41	39	35	70000	75000	7125
43	42	40	36	75000	80000	7840
44	43	41	37	80000	85000	8585
45	44	42	38	85000	90000	9360
46	45	43	39	90000	95000	10165
47	46	44	40	95000	100000	11000
48	47	45	41	100000	110000	12485
49	48	46	42	110000	120000	14040
50	49	47	43	120000	130000	15665
51	50	48	44	130000	140000	17360
52	51	49	45	140000	150000	19125
53	52	50	46	150000	160000	20960
54	53	51	47	160000	170000	22865
55	54	52	48	170000	180000	24840
56	55	53	49	180000	190000	26885
57	56	54	50	190000	200000	29000
58	57	55	51	200000	210000	31185
59	58	56	52	210000	220000	33440
60	59	57	53	220000	230000	35765
61	60	58	54	230000	240000	38160
62	61	59	55	240000	250000	40625
63	62	60	56	250000	260000	43160
64	63	61	57	260000	270000	45765
65	64	62	58	270000	280000	48440
66	65	63	59	280000	290000	51185
67	66	64	60	290000	300000	54000
68	67	65	61	300000	310000	56885
69	68	66	62	310000	320000	59840
70	69	67	63	320000	330000	62865
71	70	68	64	330000	340000	65960
72	71	69	65	340000	350000	69125
73	72	70	66	350000	360000	72360
74	73	71	67	360000	370000	75665
75	74	72	68	370000	380000	79040

Stopień dochodu w klasach miejscowości				Dochód w markach		Podatek w markach
I	II	III	IV	nad	do	
76	75	73	69	380000	390000	82485
77	76	74	70	390000	400000	86000
78	77	75	71	400000	410000	89585
79	78	76	72	410000	420000	93240
80	79	77	73	420000	430000	96965
81	80	78	74	430000	440000	100760
82	81	79	75	440000	450000	104625
83	82	80	76	450000	460000	108560
84	83	81	77	460000	470000	112565
85	84	82	78	470000	480000	116640
86	85	83	79	480000	490000	120785
87	86	84	80	490000	500000	125000

Przyznanie takiej ulgi może nastąpić niezależnie od zniżenia podatku na zasadach artykułu 26.

Miejsce opodatkowania.

Art. 29. Wymiar podatku dochodowego uskutecznia się z reguły w tym okręgu szacunkowym, w którym podatnik w dniu 15 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy, ma siedzibę lub miejsce zamieszkania, albo, w braku tegoż, miejsce pobytu

Jeżeli pod tym względem wchodzi w rachubę kilka okręgów szacunkowych, wymierza się podatek w tym okręgu, w którym znajdują się podległe podatkowi źródła dochodu.

Jeżeli źródła dochodu znajdują się w kilku okręgach szacunkowych, wymierza się podatek w tym okręgu, w którym znajduje się większa część lub też główne źródło dochodu.

Postanowienia części drugiej i trzeciej niniejszego artykułu stosuje się również i w tym wypadku, jeżeli obowiązany do opłacania podatku ma siedzibę lub miejsce zamieszkania poza obszarem Rzeczypospolitej.

Naczelny nadzór i organa wymierzające podatek.

Art. 30. Ogólny zarząd sprawami podatku dochodowego, oraz piecza nad ścisłem i jednolitem wykonywaniem przepisów i rozstrzyganie kwestji spornych co do stosowania tych przepisów należy do Ministra Skarbu.

Art. 31. Ustalenie dochodów, podlegających opodatkowaniu i wymiar podatku dochodowego należy w pierwszej instancji — do komisji szacunkowych, a w drugiej instancji — do komisji odwoławczych.

Ustalenie podlegającego podatkowi zysku wszystkich towarzystw i zakładów, obowiązanych do publicznego składania rachunków i wymiar podatku tym towarzystwom zakładom uskuteczniają władze skarbowe, wyznaczone przez Ministra Skarbu.

Art. 32. Ilość komisji szacunkowych, ich miejsce urzędowania, obszar działalności i organizację wewnętrzną określa Minister Skarbu.

Art. 33. Każda komisja szacunkowa podatku dochodowego składa się z przewodniczącego, którym jest naczelnik urzędu skarbowego lub jego zastępca, tudzież z 8 do 12 członków i tyluż zastępców, powołanych na okres trzechletni z grona płatników podatku dochodowego.

Czwartą część członków i zastępców wybierają rady miejskie w miejscu stałego urzędowania komisji, czwartą część sejmiki lub rady powiatowe, resztę zaś mianuje dyrektor właściwej Izby Skarbowej, na wniosek naczelnika urzędu skarbowego.

O ile komisje szacunkowe obejmują wyłącznie okręgi miejskie, wybory połowy członków i zastępców do takich komisji uskuteczniają jedynie Rady Miejskie, zaś drugą połowę mianuje dyrektor właściwej Izby Skarbowej, na wniosek naczelnika urzędu skarbowego.

Wybory i mianowania należy przeprowadzić w ten sposób, aby istniejące w każdym okręgu szacunkowym główne źródła dochodu o ile możności były równomiernie reprezentowane.

Art. 34. Jeżeli instytucje, powołane do wyboru członków i zastępców członków komisji szacunkowych, nie uczynią tego w terminie wyznaczonym, wówczas członków i ich zastępców mianuje władza skarbowa II instancji.

Art. 35. Komisje odwoławcze dla spraw podatku dochodowego składają się z przewodniczącego w osobie dyrektora Izby Skarbowej lub jego zastępcy, trzech urzędników Izby Skarbowej z takąż liczbą zastępców, mianowanych przez Ministra Skarbu i sześciu członków i tyluż zastępców, z których trzech wybiera na okres trzechletni rada wojewódzka w siedzibie komisji z pośród płatników podatku dochodowego w obrębie województwa, trzech zaś mianuje na okres trzechletni Minister Skarbu, na wniosek dyrektora Izby Skarbowej, z grona płatników podatku dochodowego w obrębie województwa.

Przy wyborze i mianowaniu członków i zastępców należy mieć na uwadze, aby wszystkie kategorje dochodów były o ile możności równomiernie reprezentowane.

Art. 36. Przewodniczący komisji kieruje czynnościami i jest odpowiedzialny za należyte stosowanie ustawy.

Z obrad i uchwał komisji spisują się protokuły, które następnie podpisuje przewodniczący i przynajmniej dwóch obecnych na posiedzeniu członków.

Art. 37. Członkowie komisji odwoławczej i ich zastępcy nie mogą być równocześnie członkami komisji szacunkowej i ich zastępcami.

Art. 38. Członkami komisji z pośród płatników podatku dochodowego mogą być jedynie osoby, posiadające pełnię praw cywilnych i politycznych.

Osoby, winne jednego z przekroczeń podatkowych z art. 99, 100 i 101 niniejszej ustawy, nie mogą być członkami komisji.

Art. 39. Mandat członka komisji gaśnie, gdy jego posiadacz traci prawo obieralności lub gdy przestaje być płatnikiem podatku dochodowego.

Art. 40. O każdem posiedzeniu komisji przewodniczący zawiadamia piśmiennie wszystkich członków komisji przynajmniej na trzy dni przed terminem posiedzenia. W ten sam sposób zaprasza się w razie potrzeby zastępców.

Do ważności uchwał komisji potrzeba, oprócz przewodniczącego, obecności przynajmniej połowy członków.

Jeżeli na pierwsze posiedzenie nie zjawi się zdolna do powzięcia uchwał ilość członków, wówczas wyznacza się drugie posiedzenie z zastrzeżeniem, że na tem drugiem posiedzeniu zapadną prawomocne uchwały, bez względu na ilość obecnych.

Gdyby na drugie posiedzenie nie zjawiło się przynajmniej dwóch członków, względnie zastępców, wówczas przewodniczący powołuje takąż ilość członków z grona płatników.

Art. 41. Uchwały komisji zapadają bezwzględną większością głosów obecnych członków.

Przewodniczący głosuje tylko w razie równości głosów.

Jeżeli przy głosowaniu nad wysokością pewnej cyfry nie można osiągnąć bezwzględnej większości głosów, to należy doliczać głosy za cyfrą najniekorzystniejszą dla podatnika tak długo do głosów za cyfrą najbliższą dla podatnika korzystniejszą, aż okaże się większość.

Art. 42. Przy obradach nad opodatkowaniem członków komisji, ich żon lub mężów oraz krewnych albo powinowatych w linji wstępnej lub zstępnej lub do trzeciego stopnia linji bocznej, jak również podczas obrad nad opodatkowaniem służbodawcy członka komisji, właściwy członek komisji nie bierze udziału w obradach i głosowaniu.

Człónek komisji winien być wyłączony z obrad i głosowania również w tym wypadku, gdy jest współwłaścicielem lub uczestnikiem przedsiębiorstwa, którego dochód określa się, oraz gdy jest przedstawicielem lub pełnomocnikiem osób, których dochód ma być przedmiotem obrad.

Przewodniczący w podobnych wypadkach oddaje kierownictwo obrad swemu zastępcy lub jednemu z obecnych członków, wybranemu przez komisję.

Art. 43. Członkowie komisji, którzy nie są urzędnikami państwowymi, składają przed przystąpieniem do swych czynności uroczyste ślubowanie, że przy wykonywaniu funkcji swoich będą postępować bezstronnie bez względu na osobę, według najlepszej wiedzy i sumienia i zachowają w najściślejszej tajemnicy wszystko to, o czem dowiedzą się podczas obrad w ogólności, a w szczególności o stosunkach majątkowych i dochodowych podatników.

Art. 44. Członkom komisji, którzy nie są urzędnikami państwowymi, zwraca się koszty podróży i wynagradza się stratę czasu, spowodowaną udziałem w posiedzeniach komisji.

Wysokość wynagrodzenia i kosztów podróży ustala Minister Skarbu.

Do urzędników państwowych stosują się pod tym względem ogólne przepisy o djetach i kosztach podróży.

Czynności wstępne do wymiaru.

Art. 45. Zajmujący mieszkania są obowiązani corocznie, najpóźniej do 1 stycznia, dostarczać właścicielom domów lub ich zastępcom (dzierżawcom domów lub zarządzającym nimi), za potwierdzeniem odbioru, wykazy osób, zamieszkałych w dniu 15-ym grudnia w ich mieszkaniach i mających samoistny dochód. W wykazach tych należy podać nazwisko, imię oraz rodzaj zawodu lub zajęcia z wymienieniem pracodawcy.

Art. 46. W terminie, oznaczonym w art. 45, głowy rodziny, obowiązane do opłaty podatku dochodowego, powinny przedłożyć właściwej komisji szacunkowej lub właścicielom domów, za potwierdzeniem odbioru, szczegółowy wykaz wszystkich będących na ich utrzymaniu członków rodziny, bez względu na miejsce zamieszkania lub pobytu tych członków, z wymienieniem ich nazwisk, imion i wieku.

Art. 47. Właściciele domów lub ich zastępcy powinni sporządzić imienne listy osob, zajmujących w dniu 15 grudnia w ich domu mieszkania lub też pomieszczenia, przeznaczone dla zakładów handlowych i przemysłowych, z oznaczeniem rocznego komornego lub wartości użytkowania, o ile te mieszkania i lokale są zajęte przez samego właściciela lub oddane do bezpłatnego użytku.

Zarówno listy imienne, jak wykazy, wspomniane w artykułach 45 i 46 powinny być złożone właściwej komisji szacunkowej najpóźniej do 15 stycznia roku podatkowego

Art. 48. Wszystkie władze i urzędy państwowe, związki komunalne, towarzystwa i instytucje prywatne, właściciele lub dzierżawcy zakładów handlowych i przemysłowych oraz innych przedsiębiorstw, jak również właściciele lub dzierżawcy nieruchomości oraz pracodawcy obowiązani są corocznie, najpóźniej do 15 stycznia, składać do właściwych władz skarbowych na przepisanych formularzach wykazy tych osób, które w ciągu minionego roku otrzymały od nich uposażenie służbowe, emerytury i wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzach lub naturze, według stanu na dzień 1 stycznia roku podatkowego.

W wykazach tych powinny być podane: nazwisko, imię, miejsce zamieszkania, zawód lub zajęcie każdej z tych osób oraz wysokość uposażenia, wypłaconego za rok, poprzedzający rok podatkowy.

Art. 49. Przy pomocy materjałów, zebranych w sposób, opisany w art. 45 — 48, sporządza przewodniczący komisji szacunkowej listę imienną domniemanych płatników podatku dochodowego.

Postępowanie wymiarowe.

Art. 50. Wszystkie osoby fizyczne i prawne, których dochód w roku, poprzedzającym rok podatkowy, przewyższa granicę dochodu, nie podlegającego podatkowi, obowiązane są złożyć zeznania o dochodzie na przepisanym formularzu.

Wspomniane zeznanie osoby fizyczne powinny składać najpóźniej do 1 marca, zaś osoby prawne najpóźniej do 1 lipca roku podatkowego.

Na uzasadnioną prośbę osób fizycznych przewodniczący komisji uprawnieni są do zezwolenia na odroczenie terminu nie później, jak do 1 lipca roku podatkowego.

W zastępstwie osób fizycznych, które co do swego majątku pozostają pod władzą rodzicielską, pod opieką lub kuratelą, oraz w zastępstwie osób prawnych składają zeznania osoby, powołane do ich zastępowania.

Gdy zeznania nie złożono lub złożono je po terminie, wymiar podatku będzie uskuteczniony na podstawie materjału, jakim władza rozporządza.

Art. 51. Zeznania mogą być składane na piśmie albo ustnie do protokółu.

Zeznania pisemne powinny być składane bezpośrednio albo przesyłane pocztą do właściwych komisji szacunkowych lub organów, wymierzających podatek, albo do urzędów i instytucji, wskazanych przez Ministerstwo Skarbu.

Przyjmowanie zeznań ustnych uskutecznia tylko właściwa władza skarbowa I instancji.

Tego rodzaju zeznanie powinno być podpisane przez zeznającego i odbierającego zeznanie.

Zeznania, zebrane przez urzędy i instytucje, mają być niezwłocznie przesyłane właściwemu organowi, wymierzającemu podatek.

Art. 52. Zeznania składa się z zapewnieniem, że wszystkie przytoczone w nich dane oznajmione zostały według najlepszej wiedzy i sumienia.

W zeznaniach powinny się mieścić następujące dane:

1) nazwisko, imię i zawód osoby fizycznej, względnie nazwa lub firma osoby prawnej;

2) miejsce zamieszkania, pobytu lub siedziba;

3) ogólna suma dochodu, osiągniętego osobno z każdego poszczególnego źródła w myśl art. 3, z odrębnem wykazaniem dochodu z nieruchomości i przedsiębiorstw, znajdujących się poza granicami okręgu szacunkowego, oraz z zaznaczeniem, które ze źródeł dochodu należą do podatnika osobiście, a które do członków rodziny, o ile ich dochody podlegają opodatkowaniu łącznie z dochodem podatnika;

4) odsetki od długów, podatki i inne obliczenia dopuszczalne według art. 10;

5) podpis podatnika.

Podatnik ma prawo przytoczyć w zeznaniu te wszystkie okoliczności, które uzasadniają zniżkę stawki podatkowej w myśl art. 26 i 28.

Art. 53. Gdy podatnik nie będzie mógł określić w pieniądzach tych części dochodu swego, które zostały pobrane w naturze, powinien w zeznaniu przytoczyć dane, na podstawie których komisja mogłaby oszacować te części jego dochodu.

Art. 54. W zeznaniach towarzystw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, i innych osób prawnych zamiast danych, wyszczególnionych w ust. 3 i 4 art. 52, należy podać:

1) sumy, wydzielone na dywidendy od akcji i udziałów;

2) sumy, przeznaczone na rozszerzenie i rozwój, przedsiębiorstwa oraz takie kwoty, które nie mogą być potrącane w myśl ust. 1 i 2 art. 8;

3) kapitał zakładowy.

Do zeznań tych należy dołączyć:

1) sprawozdanie roczne, które powinno zawierać bilans oraz rachunek zysków i strat,

2) odpis protokułu, zatwierdzającego sprawozdanie roczne;

3) odpis aktu organu rewizyjnego.

Art. 55. Zeznania i sprawozdania, złożone przez podatników, sprawdza właściwa władza skarbowa przy pomocy wszelkich posiadanych materjałów i wiadomości i ma w tym celu prawo przesłuchiwania podatników, znawców (biegłych) i świadków.

Z przesłuchania podatników, świadków i znawców (biegłych), musi być sporządzony protokuł i zaopatrzony podpisami osób obecnych.

Te osoby, które na mocy przepisów ustawy o post. sąd. są wyłączone od składania zeznań i wyrażania opinji w charakterze świadków lub znawców (biegłych), przesłuchiwane być nie mogą.

Znawcy (biegli) i świadkowie, wzywani w sprawach podatku dochodowego, mają prawo do wynagrodzenia według postanowień ustawy o postępowaniu sądowem.

Art. 56. Wszystkie władze i urzędy państwowe i komunalne oraz ich organa wykonawcze, instytucje publiczne, kredytowe i prywatne są obowiązane na żądanie władz skarbowych bezpłatnie udzielać wszelkich danych i informacji, potrzebnych do ustalenia dochodu i wymiaru podatku.

W razie rzeczywistej trudności w dostarczaniu wspomnianych danych i informacji, powinny wyżej wymienione instytucje zezwalać na przejrzenie wszelkiego rodzaju aktów, ksiąg i dokumentów i innych zapisków, jak również na sporządzenie z nich wyciągów, niezbędnych do opodatkowania.

Art. 57. Celem sprawdzenia zeznań podatnika o dochodzie z nieruchomości lub przedsiębiorstw, znajdujących się poza granicami tego okręgu, gdzie uskutecznia się wymiar podatku, władza skarbowa i przewodniczący komisji korzystają z dochodzeń, przeprowadzonych przez władze skarbowe tego okręgu, gdzie się znajdują nieruchomości lub przedsiębiorstwa.

Art. 58. W razie wątpliwości co do dokładności i prawdziwości zeznań, właściwy organ, wymierzający podatek, przedstawia je podatnikowi, żąda wyjaśnień i uzupełnień, dowodów pisemnych lub ustnych, jak również przedłożenia ksiąg handlowych i gospodarczych, do czego wyznacza płatnikom termin najmniej dwutygodniowy.

Art 59. Każdy jest obowiązany na wezwanie władzy lub komisji udzielić wszelkich wyjaśnień i informacji w przedmiocie opodatkowania jego i innych osób oraz zeznawać jako świadek lub znawca (biegły) na ściśle określone okoliczności.

Art. 60. Na poparcie swych zeznań podatnicy mogą składać wszelkie dowody pisemne, powoływać na koszt własny świadków i znawców (biegłych), celem stwierdzenia ściśle określonych okoliczności, oraz przedkładać do przejrzenia księgi handlowe lub gospodarcze.

Art. 61. Świadkowie i znawcy (biegli) mogą być zaprzysiężeni, za pośrednictwem sądu, na wniosek władzy skarbowej lub komisji, oraz na prośbę podatnika.

Art. 62. W celu sprawdzenia zeznań przewodniczący komisji lub uprawniony przez niego zastępca mają prawo w razie potrzeby dokonać oględzin zakładów, składów i innych lokalów, jak również wszelkich nieruchomości, należących do podatnika.

Oględziny mieszkań prywatnych mogą być dokonywane tylko na życzenie lub za zgodą właścicieli mieszkań.

Art. 63. Podstawa obliczenia dochodu nie może być przyjęta odmiennie od złożonego zeznania, jeżeli przedtem nie dano płatnikowi sposobności do

udzielenia wyjaśnień władzy, wymierzającej podatek.

O ile jednak podatnik nie złoży w terminie żądanych wyjaśnień, lub o ile przedstawione przezeń wyjaśnienia nie usuną wątpliwości co do prawdziwości i dokładności złożonych zeznań, wówczas, bez względu na złożone zeznanie, komisja przy ustalaniu dochodu powinna się kierować danemi, jakiemi rozporządza.

Art. 64. O ile komisja uzna dane, jakiemi rozporządza, za niedostateczne do obliczenia wysokości dochodu, może ustalić ogólny dochód, podlegający podatkowi na podstawie zewnętrznych oznak, świadczących o wydatkach domowych i osobistych podatnika oraz o jego ogólnem ekonomicznem położeniu. Te oznaki zewnętrzne komisja powinna szczegółowo przytoczyć w swojej uchwale.

Art. 65. Na podstawie przeprowadzonych obrad, komisja uchwala dla każdego podatnika wysokość i stopień dochodu, oraz przypadającą stopę podatkową.

Nakazy płatnicze.

Art. 66. Nakazy płatnicze, ze wskazaniem wysokości opodatkowanego dochodu, przypadającej kwoty podatku, terminów płatności, oraz ze wskazaniem służących podatnikowi środków obrony prawnej, powinny być rozesłane przez przewodniczącego komisji szacunkowej najpóźniej do 15 października roku podatkowego.

Nakazy zaś płatnicze dla towarzystw i zakładów, obowiązanych do publicznego składania rachunków, rozsyła władza skarbowa w miarę uskutecznienia wymiarów.

Odwołania.

Art. 67. Podatnikowi służy prawo przeglądania w kancelarji komisji szacunkowej aktów, dotyczących opodatkowania jego osoby.

W tym wypadku, gdy suma dochodu, podana przez podatnika w zeznaniu została przez komisję zmieniona lub płatnik zamierza wnieść odwołanie przeciw wymiarowi podatku, komisja szacunkowa obowiązaną jest na prośbę pisemną podatnika udzielić mu na jego koszt, w terminie tygodniowym od dnia zgłoszenia prośby odpisu uchwały swej w przedmiocie określenia dochodu i obliczenia podatku, jak również odpisów protokułów, zawierających zeznania świadków i znawców (biegłych).

Art. 68. Odwołania przeciw uchwałom komisji szacunkowych mogą być przez podatników wnoszone do komisji odwoławczej, za pośrednictwem komisji szacunkowej, w ciągu 30 dni od daty doręczenia nakazu płatniczego.

W postępowaniu odwoławczem płatnicy korzystają z tych samych praw, jak w postępowaniu wymiarowem.

Gdy podatnik wyrazi życzenie złożenia ustnych wyjaśnień w celu uzasadnienia podniesionych w odwołaniu zarzutów, należy go zawiadomić o dniu posiedzenia komisji przynajmniej na osiem dni przed rozpoczęciem tegoż posiedzenia.

Odwołanie nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku.

Art. 69. Przeciw uchwałom komisji szacunkowej służy przewodniczącemu komisji prawo zgłoszenia protestu w terminie dwutygodniowym od dnia powzięcia uchwały.

Odpis protestu należy równocześnie przesłać płatnikowi, który ma prawo wnieść odpowiedź w terminie 14 dniowym od dnia doręczenia.

Protest przewodniczącego wstrzymuje wykonanie uchwały i powinien być przedłożony w terminie 30 dniowym od dnia doręczenia odpisu, w drugiej części niniejszego artykułu wymienionego, właściwej komisji odwoławczej do rozpatrzenia i rozstrzygnięcia.

Art. 70. Przewodniczący komisji szacunkowej rozpatruje odwołania, w razie potrzeby sprawdza konkretne zarzuty, przedstawione dowody i przeprowadza uzupełniające dochodzenia, jak również usuwa wadliwości postępowania i przedstawia odwołania z aktami i wyjaśnieniami komisji odwoławczej.

Art. 71. Towarzystwom i zakładom, obowiązanym do publicznego składania rachunków, służy prawo odwołania się przeciwko wymiarom podatku do władzy skarbowej II instancji, za pośrednictwem władzy wymierzającej podatek, w terminie 30-dniowym od dnia doręczenia nakazu płatniczego.

Art. 72. Komisjom szacunkowym przysługuje prawo rozstrzygania odwołań własną władzą w tych wypadkach, gdy komisja, zgodnie z wnioskiem przewodniczącego, uzna, że odwołanie należy w całej rozciągłości uwzględnić, lub gdy częściowe uwzględnienie odwołania pociąga za sobą obniżenie podatku w kwocie, nie przekraczającej 300 mk.

We wszystkich innych wypadkach przedstawia się odwołanie w terminie 30-dniowym od dnia ich złożenia komisji odwoławczej do rozstrzygnięcia.

Jeżeli płatnik nie zadowolni się uchwałą komisji szacunkowej, uwzględniającej jego odwołanie częściowo w myśl części 1 niniejszego artykułu, może zażądać, ażeby jego odwołanie zostało rozpatrzone i rozstrzygnięte przez komisję odwoławczą.

Art. 73. Przy badaniu odwołań komisja odwoławcza i jej przewodniczący korzystają w celu dokładnego ustalenia dochodu z tych samych praw, jakie służą komisji szacunkowej i jej przewodniczącemu.

Art. 74. Komisja odwoławcza lub skarbowa władza odwoławcza może wydać orzeczenie również i na spóźnione odwołania, jeżeli przekroczenie terminu nastąpiło z ważnych powodów, przez płatnika uzasadnionych.

Przeciw odmownemu załatwieniu z powodu przekroczenia terminu niema dalszego odwołania.

Początek i koniec obowiązku podatkowego.

Zmiany w ciągu roku podatkowego.

Art. 75. Obowiązek podatkowy dla osób fizycznych i prawnych rozpoczyna się z reguły od najbliższego roku po nastaniu stosunków, uzasadniających obowiązek podatkowy.

Natomiast osoby, które uzyskały stałe uposażenie służbowe w wysokości podlegającej opodatkowaniu, tudzież osoby fizyczne i prawne, które mieszkały lub miały siedzibę poza obszarem Rzeczypospolitej i nie pobierały żadnych dochodów ze źródeł, na obszarze tym się znajdujących, a otworzyły w Polsce przedsiębiorstwo, obrały sobie w Polsce miejsce zamieszkania lub siedzibę, albo przybyły do Polski dla zarobku i osiągają dochody, podlegające opodatkowaniu, podlegają obowiązkowi podatkowe-

mu z początkiem najbliższego miesiąca po zajściu wyżej wymienionych wydarzeń.

Art. 76. Przy wymiarze podatku za rok pierwszy dla wymienionych w części drugiej art. 75 osób fizycznych i prawnych, z wyjątkiem obowiązanych do publicznego składania rachunków, przyjmuje się za podstawę dochód, spodziewany w ciągu pełnych miesięcy, pozostałych do końca tego roku.

Z dochodu, obliczonego w stosunku do całego roku, określa się odpowiednią stawkę podatkową. Podatek wynosi tyle 12-tych części tej stawki, ile pełnych miesięcy pozostało do końca roku; wymiar zaś podatku w roku następnym uskutecznia się od dochodu, obliczonego w ten sposób za cały rok.

Art. 77. Nowopowstające na obszarze Rzeczypospolitej towarzystwa i zakłady obowiązane do publicznego składania rachunków, podlegają opodatkowaniu po złożeniu pierwszego sprawozdania, na mocy którego wymierza się podatek zarówno za pierwszy, jak za drugi rok podatkowy od czasu ich powstania.

Podatek oblicza się w sposób, wskazany w art.76.

Art. 78. Osoby, wymienione w części drugiej art. 75, powinny w ciągu dni czternastu po zajściu wydarzenia, uzasadniającego ich obowiązek podatkowy, złożyć pierwsze zeznanie, w którem należy podać dochód, spodziewany do końca roku.

Nowopowstające zaś towarzystwa i zakłady, obowiązane do publicznego składania rachunków (art. 77), powinny w terminie miesięcznym po zatwierdzeniu pierwszego zamknięcia rachunkowego złożyć zeznanie w sposób, podany w art. 54.

Art. 79. Dla osób, wymienionych w części drugiej art. 75, gaśnie obowiązek podatkowy z powodu śmierci, wyprowadzenia się z obszaru Rzeczypospolitej i utraty dochodów na tym obszarze, jak również z powodu ustania lub zmniejszenia się stałych uposażeń służbowych poniżej wysokości, uzasadniającej obowiązek podatkowy, z końcem tego miesiąca, w którym wydarzenia te zaszły.

W tych wypadkach należy umorzyć podatek, począwszy od bezpośrednio następującego miesiąca kalendarzowego.

Jeżeli jednak wskutek śmierci podatnika osiągany przez niego dochód nie gaśnie całkiem, wówczas masa spadkowa odpowiada za wymierzony temuż podatek, po umorzeniu kwoty, przypadającej za pozostałą część roku podatkowego, a ciążącej na dochodzie ze źródeł wygasłych wraz ze śmiercią podatnika, z uwzględnieniem odliczeń w stosunku pozostałego dochodu do wygasłej części tegoż dochodu.

Art. 80. W razie zaniechania działalności w ciągu roku podatkowego przez towarzystwa i zakłady, wspomniane w art. 77, następuje umorzenie podatku, począwszy od następnego miesiąca po zaniechaniu.

Art. 81. Zastosowanie przepisów części pierwszej art. 79 i art. 80, w wypadkach tam omówionych, z wyjątkiem śmierci, może nastąpić tylko na prośbę, wniesioną do przewodniczącego właściwej komisji szacunkowej, względnie władzy skarbowej, w przeciągu dni 14 od nastąpienia tych wypadków.

W razie śmierci podatnika powinni spadkobiercy wnieść doniesienie w przeciągu 3 miesięcy wówczas, gdy domagają się zniżenia podatku w myśl części drugiej art. 79.

Art. 82. Wymiary podatku dla osób, wymienionych w części drugiej art. 75, z wyjątkiem towarzystw i zakładów, obowiązanych do publicznego składania rachunków, jakoteż umorzenie lub zniżenie podatku w myśl art. 79 uskutecznia przewodniczący komisji szacunkowej; wymiary dla nowopowstałych towarzystw i zakładów, obowiązanych do publicznego składania rachunków, uskuteczniają władze skarbowe, wyznaczone w myśl części drugiej art. 31.

Przeciw dokonanym w ten sposób wymiarom mogą być wnoszone odwołania wedle art. 68 i 71.

Art. 83. Zmiany, jakie zachodzą w ciągu roku podatkowego w wysokości dochodu lub we wszystkich innych stosunkach podatnika, nie wpływają na zmianę podatku za odnośny rok podatkowy, z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w art. 79 i 80.

Jeżeli jednak wskutek nieszczęśliwych okoliczności lub nadzwyczajnych wydarzeń zdolność płatnicza osoby fizycznej znacznie osłabła, komisja szacunkowa może na prośbę podatnika, wniesioną najpóźniej do końca roku podatkowego, umorzyć odpowiednią część wymierzonego podatku, gdy uzna, że podatnik tej ulgi potrzebuje.

Art. 84. Osoby, które przy wymiarze podatku opuszczono, lub które przy pierwotnym wymiarze niewłaściwie uwolniono od podatku, albo co do których wymiar wskutek później ujawnionych okoliczności okaże się za niski, powinny być pociągnięte do podatku dodatkowo za cały czas ubiegły, lecz nie więcej niż za pięć lat, bezpośrednio poprzedzających rok, w którym stwierdzono te okoliczności.

W razie śmierci podatnika odpowiedzialność za należność podatkową, obciąża masę spadkową lub spadkobierców, tych ostatnich jednak tylko do wysokości ich udziałów w spadku.

Art. 85. W razie niemożności ściągnięcia podatku od głowy rodziny, każdy z członków rodziny, którego dochód doliczono w myśl art. 11 do dochodu głowy rodziny, jest odpowiedzialny za tę część podatku, która przypada stosunkowo na jego dochód.

Obejmujący majątek osoby prawnej jest obowiązany uiścić podatek dochodowy poprzednika wraz zmożliwą zaległością.

Terminy płatności.

Art. 86. Wymierzony podatek należy, z wyjątkiem zastrzeżonym w art. 89, zapłacić w dwóch ratach: pierwszą ratę do 15 listopada, zaś drugą do 15 grudnia każdego roku podatkowego.

Jeżeli do pierwszego terminu nie zawiadomiono podatnika o wymiarze podatku, należy podatek wpłacić według zeszłorocznej należności, pod warunkiem późniejszego wyrównania.

Art. 87. Podatnicy, którym nakazy płatnicze zostały doręczone po 30 października, powinni uiścić cały podatek w ciągu sześciu tygodni po dniu doręczenia nakazu płatniczego.

Art. 88. Podatnicy, wymienieni w części drugiej art. 75 i w art. 77, powinni zapłacić wymierzony podatek w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu płatniczego.

Potrącenie podatku przez służbodawcę.

Art. 89. Służbodawcy, względnie przedsiębiorstwa i instytucje, są obowiązani potrącać podatek

dochodowy, przypadający od uposażeń służbowych oraz tantjem, wypłacanych osobom pobierającym te uposażenia i tantjemy, wedle ogólnych postanowień niniejszej ustawy, tudzież specjalny podatek od tantjem w myśl art. 24 tejże ustawy.

Art. 90. O wysokości wymierzonego podatku zawiadamia osoby obowiązane do potrącenia, przewodniczący właściwej komisji szacunkowej.

Przed uskutecznieniem wymiaru osoby, obowiązane do potrącenia, obliczają i potrącają podatek w dotychczasowej wysokości lub w sumie, przypadającej od wpłacać się mających uposażeń rocznych i tantjem, według skali art. 23. Podatek potrąca się w tych samych terminach i w tych samych ratach, w których następuje wypłata uposażeń i tantjem.

Specjalny podatek od tantjem (art. 24 ustawy) należy potrącić przy wypłacie tantjem bez wymiaru.

Kwoty, potrącone w ciągu miesiąca w sposób wyżej omówiony, należy z reguły w ciągu dni 7 po upływie tego miesiąca wpłacić do właściwej kasy państwowej.

Odsetki za zwłokę i egzekucja.

Art. 91. Jeżeli uiszczenie podatku nie nastąpi w terminie płatności, pobiera się, począwszy od terminu płatności, odsetki za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie. Miesiąc zaczęty liczy się za cały. Kwoty zaległości, wynoszące 50 fen. i wyższe zaokrągla się do 1 mk., mniejszych zaś należności nie uwzględnia się.

Art. 92. Osoby, obowiązane po myśli art. 89 do potrącenia podatku, ponoszą odpowiedzialność za prawidłowe uskutecznienie potrąceń, jakoteż za uiszczenie potrąconych kwot w wyznaczonym terminie; w razie zwłoki w uiszczeniu potrąconych kwot ściąga się od tych osób odsetki za zwłokę analogicznie do postanowień art. 91.

Art. 93. Zaległy podatek dochodowy ściągają organa skarbowe egzekucyjne na podstawie obowiązujących przepisów.

Postanowienia karne.

Art. 94. Kto nie złoży w terminie wiadomości przepisanych w art. 45—48 ulegnie grzywnie w wysokości od 10 mk. do 1000 mk.

Art. 95. Kto, mimo publicznego wezwania władzy skarbowej, nie złoży w terminie wyznaczonym zeznania o dochodzie, wymaganego w myśl art. 50 i 78, albo przedstawi w zeznaniu niezupełne dane wbrew postanowieniom art. 52 ustępy 1, 2, 3 i 5 i art. 54 ustępy 1 — 3, albo też nie przedstawi przy zeznaniu załączników wymaganych z art. 54, ulegnie grzywnie od 20 mk. do 2000 mk.

Art. 96. Kto po otrzymaniu od władzy skarbowej wezwania lub ponaglenia nie dostarczy danych w myśl art. 45 — 48, albo nie złoży w terminie zeznań, wymienionych w art. 50, 52, 54 i 78, albo przedstawi niezupełne dane w zeznaniu wbrew ustępom 1 — 3 i 5 art. 52 i ustępom 1 — 3 art. 54, albo nie dołączy danych, wskazanych w części drugiej art. 54, ulegnie grzywnie od 30 mk. do 3000 mk. W razie nieuczynienia zadość dalszym wezwaniom lub ponagleniom mogą być nakładane grzywny do wysokości 30.000 mk., które mogą być powtarzane.

Art. 97. Kto naruszy przepisy art. 56 i 59 niniejszej ustawy, ulegnie grzywnie od 30 mk. do 3000 mk.

Art. 98. Grzywny wymienione w art. 94 — 97 nie mogą być, w razie niemożności ich ściągnięcia, zamieniane na karę pozbawienia wolności.

Art. 99. Kto świadomie, w celu uchylenia od ustawowej powinności podatkowej osoby własnej lub przez siebie zastępowanej, złoży nieprawdziwe zeznania lub wyjaśnienia, które przyczynić się mogą do udaremnienia wymiaru lub uszczuplenia ustawowo należącego się podatku, niezależnie od obowiązku dopłaty należności podatkowej — i o ile nie zagraża kara surowsza w myśl powszechnej ustawy karnej — ulegnie karze pieniężnej od jednokrotnej do dwudziestokrotnej sumy nie wymierzonego, uszczuplonego lub narażonego na jedno i drugie podatku, albo w drodze sądowej karze pozbawienia wolności do 1 roku (art. 102, część 6).

Art. 100. Kto, jako urzędnik albo funkcjonarjusz publiczny, członek komisji lub znawca (biegły), wyjawia bez upoważnienia wiadomości o stosunkach majątkowych lub dochodowych, o których dowiedział się z powodu udziału w postępowaniu podatkowem, o ile nie podlega surowszemu ukaraniu wedle obowiązujących w poszczególnych dzielnicach ustaw karnych, ulegnie karze pieniężnej od 50 mk. do 10.000 mk. lub karze pozbawienia wolności do 6 tygodni.

Art. 101. Kto, jako znawca (biegły) lub świadek, złoży władzy skarbowej świadomie nieprawdziwe zeznanie lub świadectwo w zamiarze udaremnienia wymiaru podatku lub spowodowania mylnego obliczenia tegoż podatku, ulegnie karze pieniężnej od 500 mk. do 100.000 mk. lub karze pozbawienia wolności do sześciu miesięcy.

Art. 102. Grzywny, wymienione w art. 94 — 97, oraz kary pieniężne, określone w art. 99 niniejszej ustawy, nakładają te komisje podatku dochodowego lub władze skarbowe, które ujawniły odnośne przekroczenia.

O orzeczeniach, skazujących na grzywnę lub karę pieniężną, zawiadamia obwinionego przewodniczący komisji lub władza skarbowa.

Przeciw wydanemu przez komisję orzeczeniu o grzywnie, dotyczącemu przekroczeń z art. 94 — 97, można w ciągu 4 tygodni od dnia doręczenia wnieść odwołanie, za pośrednictwem właściwej komisji, do komisji odwoławczej, a w wypadkach, gdy ta ostatnia nałożyła grzywny w I instancji, do Ministerstwa Skarbu. W tym samym terminie wnosi się odwołanie przeciw grzywnom, nałożonym przez władzę skarbową, za pośrednictwem tejże władzy, do władzy skarbowej II instancji.

Orzeczenie instancji odwoławczej jest ostateczne.

Przeciwko orzeczeniom karnym, dotyczącym przestępstw z art. 99 odwołanie jest niedopuszczalne.

Natomiast, jeżeli nałożona kara pieniężna nie zostanie uiszczona dobrowolnie w ciągu czterech tygodni od dnia doręczenia obwinionemu orzeczenia, wówczas właściwa komisja lub władza skarbowa przekazuje sprawę sądom, o czem należy uprzedzić obwinionego równocześnie z zakomunikowaniem mu orzeczenia o karze pieniężnej.

Art. 103. Za grzywny i kary pieniężne, nałożone na pełnomocnika w drodze administracyjno-skarbowej, odpowiada mocodawca z nim solidarnie.

Art. 104. Publiczne władze i urzędy, winne przekroczenia niniejszej ustawy, odpowiadają według

ogólnie obowiązujących przepisów organizacyjnych, względnie służbowych.

Art. 105. Winni kilku przekroczeń, niniejszej ustawy podlegają karze za każde z tych przekroczeń z osobna.

Art. 106. Wykonanie orzeczeń o grzywnie odracza się aż do rozstrzygnięcia wniesionego odwołania; wszakże komisja, względnie władza skarbowa, może zarządzić zabezpieczenie nałożonej grzywny na majątku obwinionego zaraz po wydaniu orzeczenia.

Bliższe postanowienia o sposobie zabezpieczenia grzywien wyda Ministerstwo Skarbu.

Art. 107. Orzecznictwo w sprawach o przestępstwa, przewidziane w art. 100 i 101 oraz w art. 99 w wypadku z art. 102 część ostatnia niniejszej ustawy, należy do sądów zwyczajnych. Wdrożenie dochodzenia karnego nastąpić może na wniosek władzy skarbowej, komisji lub osoby zainteresowanej.

Przez karę pozbawienia wolności należy rozumieć areszt (art. 21 ros. k. k. z 1903 r., par. 18 niem. u. k. z 1871 r. i § 244 austr. u. k. z 1852 r.), o ile orzeczono karę nie przenoszącą 6 tygodni pozbawienia wolności, zresztą zaś w byłych dzielnicach rosyjskiej i niemieckiej — więzienie (art. 3 ust. 3 przep. przech. do ros. kod. karn. z 7 sierpnia 1917 r. i § 16 niem. u. k. z 1871 r.), zaś w byłej dzielnicy austrjackiej ścisły areszt (§ 245 austr. u. k. z 1852 r.).

W byłej dzielnicy austrjackiej przestępstwa niniejszej ustawy, zagrożone karą pozbawienia wolności powyżej 3 miesięcy, są występkami, zresztą zaś przekroczeniami.

Grzywny, orzeczone przez sądy, w razie niemożności ich ściągnięcia, ulegną, według uznania sędziego, zamianie na kary pozbawienia wolności, nie przekraczające atoli najwyższego ich wymiaru, za dane przestępstwo przewidzianego.

W byłej dzielnicy austrjackiej odwołanie od wymiaru kary jest dopuszczalne bez względu na to, czy nadzwyczajne złagodzenie kary nastąpiło lub nie nastąpiło.

Art. 108. Grzywny, oraz kary pieniężne, nałożone za przekroczenia lub przestępstwa w art. 94 — 101, wpływają na rzecz Skarbu.

Art. 109. Grzywny, nałożone na podstawie art. 94—97, należy umorzyć, o ile płatnik wykaże, że spełnieniu włożonych na niego obowiązków przeszkodziła ważna przyczyna, jako to: ciężka choroba, pozbawienie wolności lub inny wypadek siły wyższej.

Art. 110. Odpowiedzialność za naruszenie przepisów art. 94—101 gaśnie w przeciągu pięciu lat po upływie tego roku podatkowego, w którym dopuszczono się naruszenia przepisów.

Karygodność czynu, wymienionego w art. 99, gaśnie również, gdy winny sprostuje lub uzupełni swoje zeznania u właściwej władzy, zanim otrzyma pierwsze wezwanie w celu przesłuchania go, jako obwinionego, lub orzeczenie o karze pieniężnej, lub urzędowe zawiadomienie, że przeciw niemu wpłynęło doniesienie.

Art. 111. Gdy naruszenie przepisów niniejszej ustawy wyjdzie na jaw po śmierci osoby winnej naruszenia, lub gdy osoba winna zmarła przed uprawomocnieniem się orzeczenia o nałożeniu kary, wówczas postępowanie umarza się.

Odraczanie terminów.

Art. 112. Terminy do wnoszenia odwołań, wyznaczone w niniejszej ustawie, odracza się do dwóch miesięcy dla osób, zamieszkałych poza obszarem Rzeczypospolitej.

Ministrowi Skarbu służy prawo odroczenia, względnie przesuwania wszystkich terminów, w ustawie niniejszej wyznaczonych.

Doręczenia.

Art. 113. Doręczenie wszelkich wezwań, poleceń, obwieszczeń, zawiadomień, ponagleń, zarządzeń i nakazów płatniczych uskutecznia się albo przez organa władzy skarbowej, albo przez magistraty, policję, względnie urzędy gminne lub przez pocztę.

Doręczenie to ma nastąpić, za potwierdzeniem odbioru przez podatnika, kogokolwiek z jego domowników, zarządzającego majątkiem albo przedsiębiorstwem.

Jeżeli jedna z tych osób odmówi przyjęcia doręczyć się mającego pisma, to należy pismo pozostawić na miejscu doręczenia, a okoliczność tę odnotować na potwierdzeniu odbioru. Pozostawienie takie jest równoważne z doręczeniem.

Art. 114. Dla podatników, których miejsce zamieszkania lub pobytu jest niewiadome, jakoteż dla tych adresatów, którym nie można było doręczyć w inny sposób, w art. 113 przewidziany, należy złożyć to pismo w magistracie lub urzędzie gminnym miejsca przypisania podatku. Magistrat lub urząd gminny ogłasza niezwłocznie o złożeniu dokumentu w sposób, używany w danej miejscowości, z wezwaniem, że celem odebrania pisma adresaci powinni przybyć do ogłaszającego urzędu.

Doręczenie uważa się za uskutecznione, jeżeli od czasu ogłoszenia upłynęły 2 tygodnie.

O takiem ogłoszeniu mają magistraty, względnie urzędy gminne, zawiadomić właściwą władzę skarbową.

Art. 115. Wymienione w art. 113 pisma, które mają być doręczone adresatom, mieszkającym poza obszarem Rzeczypospolitej, można wysyłać listem poleconym i uważa się je za doręczone w 14 dni po nadaniu ich na pocztę podług adresu, wskazanego przez podatnika.

Podatników, którzy stale przebywają poza obszarem Rzeczypospolitej, można wezwać do ustanowienia pełnomocnika zamieszkałego w Polsce; w przeciwnym razie można doręczenie uskutecznić w sposób, określony w art. 114.

Art. 116. Zeznania, wyjaśnienia i odwołania, wysłane przez podatników pocztą lub składane do instytucji w myśl art. 51, uważa się za wniesione w tym dniu, w którym nadano je na pocztę lub złożono we właściwej instytucji. W razie wątpliwości podatnik powinien udowodnić dzień nadania na pocztę lub złożenia pisma we właściwej instytucji.

DZIAŁ II.

Państwowy podatek majątkowy.

Osoby obowiązane do opłacania podatku.

Art. 117. Państwowy podatek majątkowy opłacają:

1) Osoby fizyczne wymienione w art. 1 ustęp 1 niniejszej ustawy, od wartości całego ich majątku

2) Osoby fizyczne, wymienione w artykule 1, ustęp 2 niniejszej ustawy od wartości:

a) nieruchomości położonych w Polsce, wierzytelności, zahipotekowanych na nieruchomościach w Polsce, majątków, przywiązanych do obszaru Polski fideikomisem lub innemi przepisami prawnemi;

b) kapitału zakładowego i obrotowego, służącego na obszarze Rzeczypospolitej do prowadzenia gospodarstwa rolnego lub leśnego, przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego, górnictwa.

3) Spadki wakujące (nie objęte).

Do podlegającego opodatkowaniu majątku osób, wymienionych w ustępie pod 1 nie wlicza się wartości nieruchomości, znajdujących się poza obszarem Rzeczypospolitej, oraz wartości kapitałów zakładowych i obrotowych służących poza obszarem Rzeczypospolitej do prowadzenia gospodarstwa rolnego lub leśnego, górnictwa, przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego, o ile taki majątek pociągnięto do podatku tego samego rodzaju w kraju, w którym się znajduje i jeżeli odnośne państwo postępuje według zasad wzajemności co do takich samych przedmiotów majątkowych tutaj się znajdujących.

Zwolnienia od podatku.

Art. 118. Od państwowego podatku majątkowego wolne są:

1) osoby, wymienione w art. 5 ustęp 1 i 2 niniejszej ustawy, z wyjątkiem podatku od majątków, wyszczególnionych pod a) i b) ustępu 2 art. 1;

2) osoby, których majątek nie przenosi 20.000 mk.;

3) osoby, których dochód roczny nie przekracza najniższej granicy dochodu, podlegającego państw. pod. dochodowemu w myśl art. 2, o ile majątek takich osób nie przenosi 50.000 mk.

Przedmiot opodatkowania.

Art. 119. Przedmiotem państwowego podatku majątkowego jest majątek nieruchomy i ruchomy, po potrąceniu długów i ciężarów, które wartość majątku zmniejszają.

Do majątku zalicza się również prawa do rent lub innych powtarzających się użytków i świadczeń, służących uprawnionemu dożywotnio lub na czas życia innej osoby, na czas nieokreślony lub przynajmniej na lat dziesięć, z umowy tytułem wzajemnego świadczenia za wartości majątkowe, na mocy rozporządzenia ostatniej woli, darowizny lub fundacji rodzinnej.

Art. 120. Przy wymiarze państw. pod. majątkowego należy doliczyć:

1) majątek członków rodziny, którym rozporządza głowa rodziny, do majątku głowy rodziny;

2) majątek spółek, wymienionych w art. 22 niniejszej ustawy, do majątku uczestników w stosunku do wysokości ich udziałów.

Przy udziałach, których wysokości ustalić nie można, uczestnictwo przyjmuje się w równych częściach.

Art. 121. Do majątku nie zalicza się:

1) mebli, odzieży, sprzętów domowych i innych ruchomości, służących do osobistego użytku osoby, obowiązanej do opłacania podatku i jej rodziny, o ile takie przedmioty majątkowe nie są przynależytością nieruchomości, albo częścią składową kapitału zakładowego lub obrotowego i o ile ogólna wartość tego rodzaju przedmiotów nie przenosi 300.000 mk.

2) wynagrodzeń, służących uprawnionemu z tytułu umowy najmu pracy lub stosunku służbowego, albo wpływów z ubezpieczenia na wypadek choroby, od wypadku lub niezdolności do pracy.

Zwolnienia od podatku.

Art. 122. Od państwowego podatku majątkowego wolne są majątki lub części majątku, służące wyłącznie do celów, wymienionych w art. 5, ust. 8 niniejszej ustawy, oraz majątki lub ich części, które z powodu zniszczenia przez wojnę żadnego nie przynoszą dochodu.

Potrącenia.

Art. 123. Z wartości majątku należy potrącić:

1) rzeczowe i osobiste długi podatnika z wyjątkiem tych, które zaciągnięto na pokrycie bieżących kosztów utrzymania gospodarstwa domowego;

2) skapitalizowaną wartość powinności na rzecz innych osób, rent i innych powtarzających się użytków i świadczeń, o ile zobowiązania te pozostają w związku gospodarczym z majątkiem, podlegającym opodatkowaniu.

Związek gospodarczy między długami, a posiadłością gruntową należy w szczególności uznać wówczas, gdy dług został zaciągnięty w celu nabycia, ulepszenia lub uprawy posiadłości gruntowej. Wciągnięcie długu do ksiąg hipotecznych samo przez się nie jest dowodem takiego związku.

Ustalenie wartości majątku.

Art. 124. Wartość przedmiotów majątkowych oblicza się wedle ich przeciętnej wartości obrotowej, jaką stanowią dnia 1 stycznia roku, rozpoczynającego okres wymiarowy, o ile następne artykuły nie zawierają odmiennych postanowień.

Art. 125. Wartość przedsiębiorstw, sporządzających regularne zamknięcia rocznych rachunków na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg handlowych lub gospodarczych, może być obliczona i oszacowana na podstawie książkowo wykazanego czystego majątku, według stanu z końcem roku bilansowego (gospodarczego), poprzedzającego bezpośrednio rok podatkowy.

Art. 126. Za podstawę oszacowania wartości przedmiotu majątkowego może służyć:

1) ostatnia cena nabycia przedmiotu, o ile na tę cenę nie wpłynęły wyjątkowe stosunki i o ile stosunki w dniu 1 stycznia roku podatkowego wogóle nie uległy zmianie;

2) porównanie z innemi podobnemi przedmiotami, których wartość ujawniła się aktem sprzedaży lub szacunkiem, dokonanym przez instytucję kredytową, względnie ubezpieczeniową;

3) odpowiednio skapitalizowany dochód z przedmiotu majątkowego w myśl art. 127 niniejszej ustawy;

4) ocena znawców (biegłych) lub osób, ze stosunkami obznajmionych;

5) nominalna wartość, o ile chodzi o walory pieniężne, gotowiznę i inne tego rodzaju przedmioty kapitałowe, chyba, że w obiegu lub z powodu szczególnych okoliczności mają wartość odmienną;

6) sprawdzone bilanse i inwentarze osób, prowadzących prawidłowe książki handlowe, względnie gospodarcze.

Oszacowana na zasadach pod 1, 2 i 4 wartość nie może przy przedmiotach, dających bezpośrednio lub pośrednio dochód, przenosić wartości skapitalizowanej na podstawie 25-cio krotności rocznego czystego dochodu z przecięcia trzech ostatnich lat przed okresem wymiarowym. Jeżeli przeciętny czysty dochód nie da się obli-

czyć, należy go ustalić przez porównanie z czystym dochodem z innych podobnych przedmiotów.

Ograniczenie to nie ma zastosowania przy przedmiotach majątkowych, nabytych odpłatnie po dniu 31 grudnia 1916 roku

Art. 127. Celem obliczenia skapitalizowanej wartości praw użytkowania, rent i innych powtarzających się użytków i świadczeń, należy przyjąć wartość pieniężną jednorocznego użytku lub świadczenia według następujących zasad:

1) Przy wieczystych użytkowaniach i świadczeniach przyjmuje się, jako skapitalizowaną wartość, 25-cio krotną roczną sumę, przy użytkowaniach zaś i świadczeniach na czas nieokreślony 12½ krotną sumę, jeżeli postanowienia ustępu 2 i 3 niniejszego artykułu nie mają zastosowania lub jeżeli podatnik w inny sposób nie wykaże okoliczności, ograniczających czas ich trwania.

2) Jeżeli prawo ograniczone jest czasem życia uprawnionego lub innej osoby, wówczas skapitalizowaną wartość określa się stosownie do wieku w dniu 1 stycznia roku podatkowego tej osoby, z której śmiercią prawo gaśnie; za skapitalizowaną wartość przyjmuje się przy wieku:

15 lat	18 krotną	ponad 55 lat do 65 lat	8½ krotną
ponad 15 „ do 25 lat	17 „	„ 65 „ „ 75 „	5 „
„ 25 „ „ 35 „	16 „	„ 75 „ „ 80 „	3 „
„ 35 „ „ 45 „	14 „	„ 80 „ „ — „	2 „
„ 45 „ „ 55 „	12 „		

wartość jednorocznego użytkowania lub świadczenia.

3) Jeżeli czas trwania uprawnienia jest uzależniony od życia kilku osób w ten sposób, że w razie śmierci którejkolwiek z tych osób gaśnie prawo do użytkowania lub świadczenia, wówczas przy obliczaniu wartości według skali w ust. 2 podanej, miarodajnym jest wiek osoby najstarszej. Jeżeli zaś uprawnienie gaśnie dopiero ze śmiercią wszystkich, wówczas oblicza się wartość według wieku osoby najmłodszej.

4) Przy użytkowaniach lub świadczeniach, ograniczonych z góry oznaczonym terminem, ustala się skapitalizowaną wartość z uwzględnieniem 5%-owego potrącenia według niżej umieszczonej tabeli pomocniczej.

Liczba lat	Skapitalizowana wartość		Liczba lat	Skapitalizowana wartość		Liczba lat	Skapitalizowana wartość	
	Mk.	fen.		Mk.	fen.		Mk.	fen.
1	1	00	22	13	82	43	18	42
2	1	95	23	14	16	44	18	55
3	2	86	24	14	49	45	18	66
4	3	72	25	14	80	46	18	77
5	4	55	26	15	09	47	18	88
6	5	33	27	15	38	48	18	98
7	6	03	28	15	64	49	19	08
8	6	79	29	15	90	50	19	17
9	7	46	30	16	14	51	19	26
10	8	11	31	16	37	52	19	34
11	8	72	32	16	59	53	19	42
12	9	31	33	16	80	54	19	49
13	9	86	34	17	00	55	19	57
14	10	39	35	17	19	56	19	63
15	10	90	36	17	37	57	19	70
16	11	38	37	17	55	58	19	76
17	11	84	38	17	71	59	19	82
18	12	27	39	17	87	60	19	88
19	12	69	40	18	02	61	20	00
20	13	09	41	18	15	i wyżej		
21	13	46	42	18	29			

Jeżeli jednakże czas trwania uprawnienia zależy prócz tego od czasu życia jednej lub kilku osób, wówczas skapitalizowana wartość, obliczona według postanowień ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, nie może być przekroczoną.

5) Jeżeli suma lub wartość pieniężna użytkowań i świadczeń nie jest ustaloną, wówczas oblicza się ją na podstawie sumy, uiszczonej w ostatnim roku; jeżeli zaś cały rok użytkowań i świadczeń jeszcze nie upłynął, to na podstawie sumy, jaka będzie przypuszczalnie uiszczona w bieżącym roku.

Art. 128. Od skapitalizowanej wartości nieoprocentowanych i odroczonych roszczeń i długów należy aż do czasu ich płatności potrącać 5%.

Art. 129. Niepłatne jeszcze roszczenia z ubezpieczeń życiowych, kapitału lub renty przyjmuje się do opodatkowania w wysokości 2/3 sumy wpłaconych premji lub wpłaconego kapitału; o ile jednak podatnik wykaże wartość tego rodzaju roszczeń na podstawie polisy, wykupionej przez towarzystwo ubezpieczeń, wówczas następuje obliczenie tej wartości według kwoty, za jaką polisę wykupiono.

Art. 130. Oprócz wypadku, przewidzianego, w art. 129, uprawnienia i ciężary, uzależnione od niespełnionego warunku zawieszającego, nie są przedmiotem podatku.

Uprawnienia i ciężary, których czas trwania zależy od niespełnionego warunku rozwiązującego, uważa się jako bezwarunkowe.

Powyższe postanowienia stosują się również do uprawnień i ciężarów, uzależnionych od wydarzenia, które jest niepewne jedynie co do terminu swego nastąpienia.

Roszczeń nie dających się ściągnąć nie bierze się w rachubę.

Art. 131. Wartość potrąceń, wymienionych w art. 123 niniejszej ustawy, oblicza się w sposób, wskazany w art. 124 — 127.

Art. 132. Państwowy podatek majątkowy wymierza się podług następującej skali:

Stopień majątku	Majątek w markach nad	Majątek w markach do	Podatek w markach	Stopień majątku	Majątek w markach nad	Majątek w markach do	Podatek w markach	Stopień majątku	Majątek w markach nad	Majątek w markach do	Podatek w markach
1	20.000	22.000	20	68	920.000	940.000	1.824	135	2.650.000	2.700.000	9.045
2	22.000	24.000	21	69	940.000	960.000	1.882	136	2.700.000	2.750.000	9.281
3	24.000	26.000	23	70	960.000	980.000	1.940	137	2.750.000	2.800.000	9.520
4	26.000	28.000	25	71	980.000	1.000.000	2.000	138	2.800.000	2.850.000	9.761
5	28.000	30.000	27	72	1.000.000	1.020.000	2.060	139	2.850.000	2.900.000	10.005
6	30.000	34.000	31	73	1.020.000	1.040.000	2.122	140	2.900.000	2.950.000	10.251
7	34.000	38.000	35	74	1.040.000	1.060.000	2.184	141	2.950.000	3.000.000	10.500
8	38.000	42.000	39	75	1.060.000	1.080.000	2.246	142	3.000.000	3.050.000	10.751
9	42.000	46.000	43	76	1.080.000	1.100.000	2.310	143	3.050.000	3.100.000	11.005
10	46.000	50.000	47	77	1.100.000	1.120.000	2.374	144	3.100.000	3.150.000	11.261
11	50.000	54.000	51	78	1.120.000	1.140.000	2.440	145	3.150.000	3.200.000	11.520
12	54.000	58.000	55	79	1.140.000	1.160.000	2.506	146	3.200.000	3.250.000	11.781
13	58.000	62.000	60	80	1.160.000	1.180.000	2.572	147	3.250.000	3.300.000	12.045
14	62.000	66.000	65	81	1.180.000	1.200.000	2.640	148	3.300.000	3.350.000	12.311
15	66.000	70.000	70	82	1.200.000	1.220.000	2.708	149	3.350.000	3.400.000	12.580
16	70.000	75.000	75	83	1.220.000	1.240.000	2.778	150	3.400.000	3.450.000	12.851
17	75.000	80.000	81	84	1.240.000	1.260.000	2.848	151	3.450.000	3.500.000	13.125
18	80.000	85.000	87	85	1.260.000	1.280.000	2.918	152	3.500.000	3.550.000	13.401
19	85.000	90.000	93	86	1.280.000	1.300.000	2.990	153	3.550.000	3.600.000	13.680
20	90.000	95.000	99	87	1.300.000	1.320.000	3.062	154	3.600.000	3.650.000	13.961
21	95.000	100.000	105	88	1.320.000	1.340.000	3.136	155	3.650.000	3.700.000	14.245
22	100.000	110.000	117	89	1.340.000	1.360.000	3.210	156	3.700.000	3.750.000	14.531
23	110.000	120.000	130	90	1.360.000	1.380.000	3.284	157	3.750.000	3.800.000	14.820
24	129.000	130.000	142	91	1.380.000	1.400.000	3.360	158	3.800.000	3.850.000	15.111
25	130.000	140.000	155	92	1.400.000	1.420.000	3.436	159	3.850.000	3.900.000	15.405
26	140.000	150.000	169	93	1.420.000	1.440.000	3.514	160	3.900.000	3.950.000	15.701
27	150.000	160.000	182	94	1.440.000	1.460.000	3.592	161	3.950.000	4.000.000	16.000
28	160.000	170.000	196	95	1.460.000	1.480.000	3.670	162	4.000.000	4.050.000	16.301
29	170.000	180.000	211	96	1.480.000	1.500.000	3.750	163	4.050.000	4.100.000	16.605
30	180.000	190.000	225	97	1.500.000	1.520.000	3.830	164	4.100.000	4.150.000	16.911
31	190.000	200.000	240	98	1.520.000	1.540.000	3.912	165	4.150.000	4.200.000	17.220
32	200.000	220.000	268	99	1.540.000	1.560.000	3.994	166	4.200.000	4.250.000	17.531
33	220.000	240.000	298	100	1.560.000	1.580.000	4.076	167	4.250.000	4.300.000	17.845
34	240.000	260.000	328	101	1.580.000	1.600.000	4.160	168	4.300.000	4.350.000	18.161
35	260.000	280.000	358	102	1.600.000	1.620.000	4.244	169	4.350.000	4.400.000	18.480
36	280.000	300.000	390	103	1.620.000	1.640.000	4.330	170	4.400.000	4.450.000	18.801
37	300.000	320.000	422	104	1.640.000	1.660.000	4.416	171	4.450.000	4.500.000	19.125
38	320.000	340.000	456	105	1.660.000	1.680.000	4.502	172	4.500.000	4.550.000	19.451
39	340.000	360.000	490	106	1.680.000	1.700.000	4.590	173	4.550.000	4.600.000	19.780
40	360.000	380.000	524	107	1.700.000	1.720.000	4.678	174	4.600.000	4.650.000	20.111
41	380.000	400.000	560	108	1.720.000	1.740.000	4.768	175	4.650.000	4.700.000	20.445
42	400.000	420.000	596	109	1.740.000	1.760.000	4.858	176	4.700.000	4.750.000	20.781
43	420.000	440.000	634	110	1.760.000	1.780.000	4.948	177	4.750.000	4.800.000	21.120
44	440.000	460.000	672	111	1.780.000	1.800.000	5.040	178	4.800.000	4.850.000	21.461
45	460.000	480.000	710	112	1.800.000	1.820.000	5.132	179	4.850.000	4.900.000	21.805
46	480.000	500.000	750	113	1.820.000	1.840.000	5.226	180	4.900.000	4.950.000	22.151
47	500.000	520.000	790	114	1.840.000	1.860.000	5.320	181	4.950.000	5.000.000	22.500
48	520.000	540.000	832	115	1.860.000	1.880.000	5.414	182	5.000.000	5.050.000	22.851
49	540.000	560.000	874	116	1.880.000	1.900.000	5.510	183	5.050.000	5.100.000	23.205
50	560.000	580.000	916	117	1.900.000	1.920.000	5.606	184	5.100.000	5.150.000	23.561
51	580.000	600.000	960	118	1.920.000	1.940.000	5.704	185	5.150.000	5.200.000	23.920
52	600.000	620.000	1.004	119	1.940.000	1.960.000	5.802	186	5.200.000	5.250.000	24.281
53	620.000	640.000	1.050	120	1.960.000	1.980.000	5.900	187	5.250.000	5.300.000	24.645
54	640.000	660.000	1.096	121	1.980.000	2.000.000	6.000	188	5.300.000	5.350.000	25.011
55	660.000	680.000	1.142	122	2.000.000	2.050.000	6.201	189	5.350.000	5.400.000	25.380
56	680.000	700.000	1.190	123	2.050.000	2.100.000	6.405	190	5.400.000	5.450.000	25.751
57	700.000	720.000	1.238	124	2.100.000	2.150.000	6.611	191	5.450.000	5.500.000	26.125
58	720.000	740.000	1.288	125	2.150.000	2.200.000	6.820	192	5.500.000	5.550.000	26.501
59	740.000	760.000	1.339	126	2.200.000	2.250.000	7.031	193	5.550.000	5.600.000	26.880
60	760.000	780.000	1.388	127	2.250.000	2.300.000	7.245	194	5.600.000	5.650.000	27.261
61	780.000	800.000	1.440	128	2.300.000	2.350.000	7.461	195	5.650.000	5.700.000	27.645
62	800.000	820.000	1.492	129	2.350.000	2.400.000	7.680	196	5.700.000	5.750.000	28.031
63	820.000	840.000	1.546	130	2.400.000	2.450.000	7.901	197	5.750.000	5.800.000	28.420
64	840.000	860.000	1.600	131	2.450.000	2.500.000	8.125	198	5.800.000	5.850.000	28.811
65	860.000	880.000	1.634	132	2.500.000	2.550.000	8.351	199	5.850.000	5.900.000	29.205
66	880.000	900.000	1.710	133	2.550.000	2.600.000	8.580	200	5.900.000	5.950.000	29.601
67	900.000	920.000	1.766	134	2.600.000	2.650.000	8.811	201	5.950.000	6.000.000	30.000

Przy każdych dalszych 50.000 mk. wzrasta podatek o 250 mk.

Ostatnie trzy części art. 23, mają analogiczne zastosowanie przy wyznaczaniu podatku majątkowego.

Zniżki stawek podatkowych.

Art. 133. Osobom, których majątek nie przekracza 80.000 mk. i które zostały opodatkowane podatkiem dochodowym według trzech najniższych stopni lub wca-

le nie podlegają podatkowi dochodowemu, należy wymierzyć najniższą stawkę podatku majątkowego.

Płatnikom, którym przyznano ulgi przy wymiarze podatku dochodowego w myśl art. 28 niniejszej ustawy, można również przy wymiarze podatku majątkowego zmniejszyć przypadający podatek najwyżej o trzy stopnie, pod warunkiem wszakże, jeżeli ich majątek, podlegający podatkowi, nie przenosi 100.000 marek.

Miejsce opodatkowania.

Art. 134. Wymiar podatku majątkowego uskutecznia się w tej samej miejscowości, w której wymierza się podatek dochodowy w myśl art. 29 niniejszej ustawy lub, w której podatek dochodowy byłby wymierzony w razie, gdyby podatnik został pociągnięty do obowiązku opłacania tego podatku.

Potrzebne dalsze zarządzenia w tym przedmiocie wyda Minister Skarbu.

Organa wymierzające podatek i nadzór naczelny.

Art. 135. Ustalenie wartości majątku i wymiar podatku uskuteczniają komisje, powołane do oszacowania dochodu i wymierzenia podatku dochodowego w myśl art. 31 niniejszej ustawy.

Art. 136. Postanowienia ustawy o państwowym, podatku dochodowym, w zakresie naczelnego nadzoru nad sprawami podatku, praw i obowiązków przewodniczących komisji, członków komisji, oraz samych komisji mają równe zastosowanie przy sprawach podatku majątkowego (art. 30 i 38 — 44).

Postępowanie wymiarowe.

Art. 137. Wszystkie osoby, które w myśl ustawy niniejszej są obowiązane do opłacania podatku majątkowego, powinny z początkiem każdego okresu wymiarowego w terminie, wyznaczonym w art. 50, złożyć zeznanie o swoim majątku na przepisanym formularzu.

Art. 138. Zeznanie ma zawierać określenie wartości majątku w pieniądzach według poszczególnych jego rodzajów, oraz dane, umożliwiające ocenę wartości przedmiotów majątkowych, w szczególności zaś majątku, zawartego:

a) w gruntach — bliższe ich oznaczenie, rodzaj, obszar, przynależności, kapitał zakładowy i obrotowy, służący do prowadzenia gospodarstwa rolnego i leśnego, przedsiębiorstwa, połączone z gospodarstwem rolnem;

b) w budynkach — ich przeznaczenie, rodzaj, wielkość, wiek i surowy roczny przychód;

c) w przedsiębiorstwach przemysłowych i handlowych — ich rodzaj, wartość przedmiotów i praw, należących do kapitału zakładowego i obrotowego;

d) w kapitałach i prawach majątkowych — ich rodzaj, wysokość i bliższe określenie wartości;

e) w urządzeniu domowem i w innych przedmiotach, służących do osobistego użytku, o wartości ponad 300.000 mk. — ich rodzaj i bliższe określenie wartości.

Nadto w zeznaniu należy wyszczególnić rodzaj i wysokość długów i ciężarów.

Wreszcie zeznania składa się z zapewnieniem, że wszystkie przytoczone w niem dane oznajmione zostały według najlepszej wiedzy i sumienia, oraz stwierdza się własnoręcznym podpisem podatnika.

Art. 139. Co do sposobu i porządku składania zeznań obowiązują analogiczne postanowienia art. 51 niniejszej ustawy.

Również mają zastosowanie postanowienia art. 55 — 63 i65 w przedmiocie sprawdzania zeznań, przedstawiania wątpliwości, obowiązku władz, urzędów, instytucji i osób fizycznych do udzielania wyjaśnień, przesłuchiwania świadków, znawców (biegłych) i samych podatników.

Nakazy płatnicze.

Art. 140. O wymiarze podatku majątkowego zawiadamia się płatnika za pomocą nakazu płatniczego, który ma zawierać wysokość opodatkowanego majątku, przypadającą kwotę podatku, oraz wskazówki, dotyczące terminów zapłaty i środków prawnych, przysługujących podatnikowi. O ile jednak ten sam płatnik obowiązany jest także do płacenia podatku dochodowego, wówczas zawiadamia się płatnika nakazem, w którym powinny być umieszczone tak dane, dotyczące podatku dochodowego, jak również i majątkowego.

Nakazy płatnicze powinny być rozesłane w terminie, wskazanym w art. 66 niniejszej ustawy.

Odwołania.

Art. 141. Postępowanie odwoławcze z zachowaniem terminów i toku instancji przeprowadza się i według postanowień art. 67 — 70 i 72 — 74 niniejszej ustawy.

Odwołania przeciw wymiarowi podatku majątkowego mogą być wnoszone łącznie z odwołaniami przeciw wymiarowi podatku dochodowego w jednem i tem samem podaniu.

Jeżeli odwołanie zostało wniesione zarówno przeciw wymiarowi podatku dochodowego, jak też przeciw wymiarowi podatku majątkowego, wówczas odwołania te można rozstrzygnąć w jednem postępowaniu odwoławczem.

Początek i koniec obowiązku podatkowego, okres wymiarowy i zmiany w ciągu roku podatkowego.

Art. 142. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się od najbliższego roku po nastąpieniu stosunków, uzasadniających obowiązek podatkowy.

Art. 143. Wymiar podatku majątkowego uskutecznia się na okres trzechletni.

Pierwszy okres wymiarowy obejmuje lata 1921, 1922 i 1923.

Art. 144. Zmiany, jakie zachodzą w ciągu roku podatkowego w wartości majątku, nie wpływają na zmianę podatku za odnośny rok podatkowy.

Przyrosty i ubytki majątku w ciągu okresu wymiarowego uwzględnia się, począwszy od najbliższego roku po nastąpieniu zmiany, według stanu na dzień 1 stycznia odnośnego roku podatkowego.

Zasadę tę stosuje się również do podatników nowo przybywających, jakoteż ubywających.

Jeżeli jednak całkowite zniszczenie majątku nastąpiło wskutek wojny, pożaru, powodzi lub innych tego rodzaju nadzwyczajnych wydarzeń, albo jeżeli majątek z powodu przytoczonych okoliczności uległ zmniejszeniu przynajmniej o ¼ część, wtedy komisja szacunkowa na prośbę podatnika, wniesioną przed upływem roku podatkowego, w którym to wydarzenie nastąpiło, przyzna całkowite lub częściowe umorzenie podatku w stosunku do wartości zniszczonego majątku.

Art. 145. W wypadkach, przewidzianych w części drugiej art. 144, osoby, których obowiązek podatkowy rozpoczyna się od drugiego lub trzeciego roku podatkowego właściwego okresu wymiarowego, jak również podatnicy, których majątek, uzasadniający obowiązek

podatkowy, powiększył się po 1 stycznia pierwszych dwóch lat okresu wymiarowego, są obowiązani do złożenia pierwszego, względnie nowego zeznania w terminie, wskazanym w art. 50 niniejszej ustawy, po upływie tego roku kalendarzowego lub gospodarczego, w którym te wypadki nastąpiły.

W tym samym terminie mogą również składać nowe zeznania ci podatnicy, których stan majątku po 1 stycznia roku podatkowego uległ zmniejszeniu.

Art. 146. Dla osób, których obowiązek podatkowy gaśnie z powodu śmierci lub wyprowadzenia z obszaru Rzeczypospolitej, należy umorzyć wymierzony podatek od następnego roku po śmierci lub po wyprowadzeniu się.

Prawo umorzenia podatku w tych wypadkach służy przewodniczącemu komisji szacunkowej.

Art. 147. Co do dodatkowych wymiarów i odpowiedzialności podatkowej masy spadkowej, spadkobierców i członków rodziny mają równe zastosowanie art. 84 i 85 niniejszej ustawy.

Terminy płatności.

Art. 148. Państwowy podatek majątkowy należy uiścić w terminach, wyznaczonych do uiszczenia państwowego podatku dochodowego (art. 86 i 87).

Odsetki za zwłokę i egzekucja.

Art. 149. Art. 91 i 93 ustawy o państwowym podatku dochodowym stosuje się również do zaległości państwowego podatku majątkowego.

Postanowienia karne.

Art. 150. Kto nie złoży w przepisanym terminie zeznań o majątku, wymaganych na mocy art. 137, albo przedstawi w zeznaniu niezupełne dane wbrew przepisom art. 138 tejże ustawy, ulegnie karze z art. 95 niniejszej ustawy.

Art. 151. Kto na wezwanie lub ponaglenie władzy skarbowej nie złoży w wyznaczonym terminie zeznań, wymienionych w art. 137 i 138 albo przedstawi w zeznaniach niezupełne dane wbrew art. 138, ulegnie karze z art. 96 niniejszej ustawy.

Art. 152. Kto naruszy postanowienia części drugiej art. 139 niniejszej ustawy, ulegnie karze z art. 97 tejże ustawy.

Art. 153. Postanowienia karne, zawarte w art. 99—111 niniejszej ustawy, obowiązuje odpowiednio przy podatku majątkowym.

Odraczanie terminów.

Art. 154. Art. 112 ustawy niniejszej stosuje się również do terminów przy podatku majątkowym.

Doręczenia.

Art. 155. Art. 113—116 niniejszej ustawy mają analogiczne zastosowanie przy podatku majątkowym.

DZIAŁ III.

Przepisy przejściowe.

Rozdział I.

Podatek dochodowy.

Art. 156. Postanowienia niniejszej ustawy o podatku dochodowym wraz ze specjalnym podatkiem od tantjem obowiązują:

1) na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej od 1 stycznia 1920 r. jedynie odnośnie do obowiązku podatkowego osób fizycznych i spadków wakujących;

2) na obszarze b. dzielnicy austrjacko-węgierskiej od 1 stycznia 1921 r. również tylko co do obowiązku podatkowego osób fizycznych i spadków leżących (nie objętych). Wymiar podatku dochodowego za rok 1920 dla tych podmiotów podatkowych należy uskutecznić według obecnie obowiązującej ustawy o bezpośrednich podatkach osobistych, jednakże z zastosowaniem postanowień niniejszej ustawy, dotyczących osób obowiązanych do opłacania podatku, przedmiotu opodatkowania, zwolnień od podatku, opodatkowania, członków rodziny i wspólnych dochodów, podstaw opodatkowania, stawek, zwyżek i zniżek podatkowych oraz wszystkich postanowień, dotyczących podatku od tantjem;

3) na obszarze b. dzielnicy pruskiej od czasu, który oznaczy Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem tej dzielnicy.

Art. 157. Terminy, od których postanowienia niniejszej ustawy o podatku dochodowym będą miały zastosowanie co do obowiązku podatkowego innych podmiotów podatkowych, prócz wymienionych w ustępie 1) i 2) art. 156, oznaczy Minister Skarbu.

Art. 158. Z dniem 1 stycznia 1920 r. znosi się na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej moc obowiązującą:

1) ustawy rosyjskiej o państwowym podatku mieszkaniowym z dnia 14 maja 1893 r. (Zb. Pr. ces. ros. T. V z r. 1903) wraz z odnośnemi przepisami b. władz okupacyjnych tego obszaru;

2) postanowień ustawy o państwowym podatku przemysłowym od osobistych zajęć przemysłowych tych osób, które pozostają w stosunku służbowym za stałem, z góry omówionem wynagrodzeniem (art. 366—555 Zb. Pr. ces. ros. T. V. r. 1903 i d. c. z roku 1912) wraz z odnośnemi przepisami b. władz okupacyjnych, w szczególności zaś od zajęć:

a) osób wymienionych w wykazie V dodatku do art. 368 pod kategorją I, V i VII;

b) osób wymienionych w art. 427 tejże ustawy;

3) postanowień statutów ciał samorządnych w przedmiocie wprowadzenia podatku dochodowego.

Art. 159. Z dniem rozciągnięcia mocy zawartych w niniejszej ustawie przepisów o podatku dochodowym na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej na inne podmioty podatkowe, prócz wymienionych w art. 156 ustęp 1, postanowienia art. 467 o podatku procentowym od zysku przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków (ustawa rosyjska o państwowym podatku przemysłowym wraz z rozporządzeniami b. władz okupacyjnych), otrzymują nowe brzmienie następujące:

Wymienione w art. 460 przedsiębiorstwa, których czysty zysk nie przewyższa trzech procentów ich kapitału zakładowego (art. 463—465), nie podlegają opłacie podatku procentowego od zysku. Wszystkie pozostałe, wymienione w art. 460 przedsiębiorstwa, oprócz zasadniczego podatku przemysłowego i podatku od kapitału, płacą podatek procentowy od zysku w następującej wysokości:

1. Przedsiębiorstwa, które osiągnęły czysty zysk ponad:

3%	do	3.5%	3.75%	11.5%	do	12%	8%
3.5%	„	4%	4%	12%	„	12.4%	8.25%
4%	„	4.5%	4.25%	12.5%	„	13%	8.5%
45%	„	5%	4.5%	13%	„	13.5%	8.75%
5%	„	5.5%	4.75%	13,5%	„	14%	9%
5.5%	„	6%	5%	14%	„	14.5%	9.25%
6%	„	6.5%	5.25%	14.5%	„	15%	9.5%
6.5%	„	7%	5.5%	15%	„	15.5%	9.75%
7%	„	7.5%	5.75%	15.5%	„	16%	10%
7.5%	„	8%	6%	16%	„	16.5%	10.25%
8%	„	8.5%	6.25%	16.5%	„	17%	10.5%
8.5%	„	9%	6.5%	17%	„	17.5%	10.25%
9%	„	9.5%	6.75%	17.5%	„	18%	11%
9.5%	„	10%	7%	18%	„	18.5%	11.25%
10%	„	10.5%	7.25%	18.5	„	19%	11.5%
10.5%	„	11%	7.5%	19%	„	19.5%	11.75%
11%	„	11.5%	7.75%	19.5%	„	20%	12%

2. Przedsiębiorstwa, które osiągnęły ponad 20% od całego zysku — 12%, i oprócz tego 0.5% od przewyżki zysku ponad 20% kapitału zakładowego.

Art. 160. Na obszarze b. dzielnicy austrjacko-węgierskiej znosi się:

1) Z dniem 1 stycznia 1920 r. moc obowiązującą IV działu ustawy z dnia 25 października 1896 r. (Dz. p. p. Nr. 220) i późniejszych uzupełnień i zmian, o ile te postanowienia są sprzeczne z postanowieniami art. 156 ust. 2 niniejszej ustawy, przepisów o podatku pensyjnym od wyższych poborów służbowych, następnie postanowienia art. 1 § 1 L. 5 i 6 rozp. ces. z dnia 28-go sierpnia 1916 r. (Dz. p. p. Nr. 280), dotyczącego podatku wojennego, oraz art. III noweli do ustawy o podatkach osobistych z dnia 23 stycznia 1914 r. (Dz. p. p. Nr. 13), zaprowadzającej opłatę od tantjem;

2) Z dniem 1 stycznia 1921 r. moc obowiązującą reszty postanowień IV działu ustawy z 25 października 1896 r. (Dz. P. P. Nr. 220), oraz postanowień działu V i VI, o ile dotyczą podatku dochodowego;

3) Równocześnie z rozciągnięciem mocy niniejszej ustawy o podatku dochodowym na obszarze b. dzielnicy austrjacko-węgierskiej na inne podmioty podatkowe, niż wymienione w ustępie 2 art. 156, znosi się moc obowiązującą postanowień rozp. ces. z dnia 28 sierpnia 1916 r. (Dz. p. p. Nr. 280), dotyczących dodatku wojennego od zyskowności przedsiębiorstw, w tem rozporządzeniu wyszczególnionych.

Art. 161. Z dniem wprowadzenia przepisów niniejszej ustawy o podatku dochodowym na obszarze b. dzielnicy pruskiej ustaje działanie ustawy pruskiej z dnia 19 czerwca 1916 r. o podatku dochodowym wraz z późniejszemi uzupełnieniami, oraz ustawy stemplowej dla Rzeszy Niemieckiej §§ 72, 73, 74, 75 i poz. tar. 9.

Art. 162. Granice dochodu, podlegającego podatkowi dochodowemu po myśli art. 2 niniejszej ustawy, mają począwszy od roku 1920, zastosowanie do ustępu 7 § 125 ustawy austrjackiej z dnia 25 października 1896 r. (Dz. p. p. Nr. 220 o. b. p. o. Dział III o podatku rentowym).

ROZDZIAŁ II.

Podatek majątkowy.

Art. 163. Postanowienia niniejszej ustawy o podatku majątkowym obowiązują:

1) na obszarze ziem polskich b. dzielnicy austrjacko-węgierskiej i rosyjskiej od 1 stycznia 1921 r.;

2) na obszarze b. dzielnicy pruskiej równocześnie z wejściem w życie przepisów o państwowym podatku dochodowym.

Art. 164. Z dniem wejścia w życie przepisów niniejszej ustawy o podatku majątkowym na obszarze b. dzielnicy pruskiej ustaje działanie ustawy pruskiej o podatku uzupełniającym wraz z późniejszemi, odnoszącemi się do niej uzupełnieniami i zmianami.

ROZDZIAŁ III.

Przepisy ogólne.

Art. 165. Wymiar podatków za czas, poprzedzający wprowadzenie w życie niniejszej ustawy, uskutecznia się według zasad, dotychczas obowiązujących.

Rozpoczęte z mocy tych zasad postępowania karne umarza się, a wydane orzeczenia karne, co do których wniesione zostały jeszcze nierozstrzygnięte odwołania, znosi się, o ile winni przekroczenia w przeciągu trzech miesięcy po ogłoszeniu niniejszej ustawy przedstawią właściwej władzy skarbowej sprostowane lub uzupełnione dane, albo w tymże terminie złożą wymagane dotychczasowemi przepisami zeznanie.

Postępowań karnych jeszcze nie wszczętych, oraz nie wdrożonych jeszcze dochodzeń, jak również mogących nastąpić w związku z niemi dodatkowych wymiarów lub dodatkowych zmian w prawomocnie już dokonanych wymiarach za okres czasu przed wejściem w życie niniejszej ustawy nie uskutecznia się.

Art. 166. Ministra Skarbu w razie potrzeby upoważnia się do odraczania lub przesuwania wszystkich terminów, w ustawie niniejszej wyznaczonych, do przekazywania pewnych czynności postępowania wymiarowego i odwoławczego innym władzom i organom, niż w ustawie wymieniono, oraz do zmiany zakresu działania tych władz i organów.

Art. 167. Do czasu zorganizowania sądownictwa administracyjnego orzeczenia władz administracyjnych, wydane w toku instancji w zakresie, wynikającym z zastosowania niniejszej ustawy, są ostateczne i nie mogą być zaskarżane.

Do tego czasu nie ulegają zmianie obowiązujace obecnie przepisy o sądownictwie administracyjnem w byłych zaborach austrjacko-węgierskim i pruskim.

Art. 168. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu, o ile zaś chodzi o wykonanie na obszarze b. dzielnicy pruskiej, w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej.

Marszałek:

(—) *Trampczyński.*

Prezydent Ministrów i Minister Skarbu:

(—) *Wł. Grabski.*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

(—) *W. Kucharski.*

(Dz. Ustaw Nr. 82 z dnia 27 sierpnia 1920 r., poz. 550).

BILANS
Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej
(TYMCZASOWY)
dnia 10 sierpnia 1920 r.

Stan czynny.		Stan bierny.	
Kruszce:		Banknoty w obiegu	29.227.708.885,—
Złoto: własn. P. K. K. P. i Skarbu Narodow.	6.854.026,61	Rachunki bieżące:	
„ Ministerstwa Skarbu	2.186.470,85	a) Skarbu Państwa	234.589.310,92
Srebro: „ P. K. K. P. i Skarbu Narodow.	25.928.097,19	b) inne rach. bieżące	7.530.948.057,27
„ Ministerstwa Skarbu	7.874.519,04	Fundusze rezerwowe	16.383.642,70
Pieniądze obce:		Inne pasywa	7.858.726.237,83
a) korony i ruble	83.758.864,97		
b) inne pieniądze	153.005.440,04		
Banki:			
a) banki niemieckie	505.621.420,15		
b) inne banki zagraniczne	1.588.736.399,46		
Niemiecka Komisja Odszkodowań i inne rachunki w likwidacji	25.213.281,46		
Weksle zdyskontowane	453.447.939,93		
Pożyczki:			
a) Skarbowi Państwa	36.125.000.000,—		
b) miastom	165.845.516,76		
c) osobom i firmom prywatnym	1.009.283.443,54		
Inne aktywa	4.715.600.713,72		
	44.868.356.133,72		44.868.356.133,72

Na poczet pożyczek, przejętych d. 11 listopada 1918 r., wpłynęło do dnia 10-go sierpnia 1920 r. . . . Mk. 98.002.983.54

Ilość rachunków przekazowych . . 3.055

Obroty Izb Rozrachunkowych w Warszawie i Poznaniu od dn. 1 stycznia do 10-go sierpnia 1920 r. . . . . . Mk. 16.853.362.477,91

Za Naczelnego Dyrektora: **Bigo.**

Główny księgowy: **Michał Gawroński.**

Towarzystwo Pożyczkowo-Oszczędnościowe w Staszowie.
Bilans na dzień 31 Grudnia 1919 r.

STAN BIERNY.		STAN CZYNNY.	
Kapitał udziałowy	Mk. 20.429.39	Gotowizna na lokacji	„ 11.761.80
„ zapasowy	„ 8.531.67	Papiery procentowe	„ 28.676.32
„ specjalny	„ 4.282.21	Pożyczki	„ 170.962.02
Wkłady	„ 226.475.07	Inwentarz	„ 181.91
Sumy przejściowe	„ 912.26	Gotowizna w kasie	„ 49.048.55
	Mk. 260.630.60		Mk. 260.630.60

Zarząd Tow. Akc. budowy i eksploatacji dróg żelaznych dojazdowych w Królestwie Polskiem.

Zawiadamia pp. Akcjonarjuszów, że zwyczajne ogólne zebranie odbędzie się **w dniu 13-ym października r. b.** o godz. 5-ej po południu w lokalu Zarządu Towarzystwa w Warszawie przy ul. Zielnej Nr. 45.

Porządek dzienny obejmuje:

1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie budżetu na rok przyszły 1921.
2) Wnioski Zarządu i
3) Wybór Komisji Rewizyjnej.

Pp. Akcjonarjusze, życzący sobie wziąć udział w ogólnem zebraniu, obowiązani uczynić zadość warunkom § 65 Statutu Towarzystwa. W razie niezgłoszenia się wymaganej przez § 67 Statutu Towarzystwa liczby Akcjonarjuszów powtórne ogólne zebranie odbędzie się w dniu 27 października 1920 r. o godzinie 5-tej po poł. w tymże lokalu.

Kaliskie Towarzystwo Pożyczkowo-Oszczędnościowe.

Bilans na 1 stycznia 1920 r.

AKTYWA.		PASYWA.	
Kasa i rachunki przekazowe . . .	Mk. 217768.58	Udziały	Mk. 251950.45
Papiery %-we własne	„ 407282.00	Kapitały własne	„ 195840.65
Pożyczki	„ 1309689.14	Wkłady	„ 1500718.82
Nieruchomość i majątek ruchomy . .	„ 286850.15	Otwarte kredyty w bankach . . .	„ 130514.10
Zaliczenia do zwrotu	„ 4848.35	Kapitały mające spec. przeznaczenie .	„ 29521.15
		Sumy przechodnie	„ 110589.08
		Zysk za rok 1919	„ 7303.97
	2226438.22		2226438.22

Rachunek Zysków i Strat za 1919 r.

WYDATKI.		WPŁYWY.	
Procenty od wkładów i różne %-ty . .	Mk. 38708.88	Procenty pobrane w 1918 na 1919 r. .	Mk. 11377.44
Procenty pobrane w 1919 r. na 1920 r. . .	„ 39239.74	Procenty pobrane w 1919 r.	„ 138821.40
Koszty administracji	„ 80063.38	Procenty od pap. % i wkład. w bankach .	„ 19201.09
Kaszty sądowe i egzekucyjne . . .	„ 3881.87	Dochody otrzymane z nieruchomości .	„ 10005.—
Wydatki tyczące się nieruchomości . .	„ 8832.82	Zwrot pożycz. odpis. na straty . . .	„ 19077.60
Strata na pożyczkach i pap. %-wych . .	„ 43971.62	Różne wpływy	„ 23519.75
Zysk za rok 1919	„ 7303.97		
	222002.28		222002.28

Zarząd Spółki Akcyjnej

pod firmą

„Akcyjne Towarzystwo Zakładów Chemicznych „STREM"

zawiadamia pp. akcjonarjuszów że wobec powiększenia kapitału zakładowego spółki o 15 660.000 marek polskich, stosownie do postanowienia pp. Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu **z dnia 5-go sierpnia 1920 r.** (Nr. 205 Monitora Polskiego z dn. 10-go września 1920 r., poz. 241) wydawane są w biurze Zarządu spółki przy ul. Mazowieckiej Nr. 7 w Warszawie w godzinach biurowych (10 rano—2 popoł.) świadectwa tymczasowe na nowe akcje według stosunku 29 nowych akcji po 540 marek polskich na każde 11 akcji dotychczasowych tejże wartości nominalnej.

Pp. akcjonarjusze, zgłaszający się po odbiór świadectw tymczasowych, winni przedstawić swe akcje poprzednich emisji, lub świadectwa tymczasowe ich zastępujące, do ostemplowania i wnieść jednocześnie do kasy spółki na pokrycie kosztów nowej emisji po 20 marek polskich na każdą nową akcję.

Świadectwa tymczasowe na nowe akcje będą wydawane do **dnia 30 października** r. b. włącznie.

Nowe akcje uczestniczą w dywidendzie za rok 1919/20.

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 20. № 10939 10/IX 1920. 5000.